

Ikt. sz.: EUB/81-1/2013.

EUB-25/2013. sz. ülés
(EUB-114/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2013. október 1-jén, kedden, 8 óra 38 perckor
az Országház Delegációs termében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Magyar Európai Üzleti Tanács (HEBC) 2013. évi „Bizalom és hitelesség” című jelentésének megvitatása az HEBC tagjaival</i>	5
<i>Az elnök felvezetője</i>	5
<i>Jakab Roland köszöntője</i>	6
<i>A meghívottak hozzászólásai</i>	7
<i>Takács János hozzászólása</i>	7
<i>Ferenczi Tamás hozzászólása</i>	7
<i>Tanja Vainio hozzászólása</i>	8
<i>Jakab Roland hozzászólása</i>	9
<i>Erényi Balázs hozzászólása</i>	10
<i>Pécsi-Szabó Miklós hozzászólása</i>	11
<i>Kérdések, észrevételek</i>	12
<i>A Magyar Európai Üzleti Tanács tagjainak válaszai</i>	19
<i>Az elnök zárszava</i>	26
<i>Jakab Roland zárszava</i>	28
<i>Az ülés bezárása</i>	29

Napirendi javaslat

1. A Magyar Európai Üzleti Tanács (HEBC) 2013. évi „Bizalom és hitelesség” című jelentésének megvitatása az HEBC tagjaival

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Ékes József (Fidesz)
Ivanics Ferenc (Fidesz)
Dr. Szalay Péter (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz)
Ughy Attila (Fidesz)
Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP)
Balczó Zoltán (Jobbik)
Bana Tibor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bebes István (Fidesz) dr. Szalay Péternek (Fidesz)
Dr. Braun Márton (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)
Gyopáros Alpár (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz) Ivanics Ferencnek (Fidesz)

Meghívottak részéről

Jakab Roland ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), az HEBC elnöke
Tanja Vainio ügyvezető igazgató (ABB)
Marko Ylinen ügyvezető igazgató (Nokia Komárom)
Erényi Balázs, az Igazgatóság elnöke (Shell Hungary)
Peter A. Hegedus, az HEBC korábbi elnöke
Ferenczi Tamás, az HEBC korábbi elnöke
Takács János, az HEBC korábbi elnöke
Pécsi-Szabó Miklós, az HEBC korábbi elnöke
Szántó Judit, az HEBC titkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 38 perc)

Az ülés folyamatos angol-magyar szinkrontolmácsolás mellett zajlik.)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, a meghívott munkatársakat, és köszöntöm a Magyar Európai Üzleti Tanács képviselőit, akik a napirendi pontunk előadói.

Az első teendők a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízást jelentek be: Ékes József képviseli Gyopáros Alpárt, Ivanics Ferenc Nógrádi Zoltánt, Firtl Mátyás alelnök úr Braun Márton, Szalay Péter pedig Bebes Istvánt.

Tisztelt Bizottság! Ahogy írásban jeleztem, a mai napra egyetlen napirendi pontot tűztem ki: a Magyar Európai Üzleti Tanács 2013. évi "Bizalom és hitelesség" című jelentésének a megvitatása az HEBC tagjaival. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi javaslattal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok. Szavazásra teszem fel. Ki az, aki egyetért a napirendi pont megtárgyalásával? *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta.

A Magyar Európai Üzleti Tanács (HEBC) 2013. évi „Bizalom és hitelesség” című jelentésének megvitatása az HEBC tagjaival

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk a mai napirendi pont megtárgyalásához. Az órára nézek, bő 1 óra 15 perc áll rendelkezésünkre. Szeretném jelezni, hogy Balczó képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, sajnós, hamarabb kell hogy elhagyja a termet, hiszen 9 órától az Országgyűlés elnökeként vezeti a plenáris ülést, úgyhogy ez az oka annak, hogy elmegy. Alelnök úr mindig aktívan vesz részt kérdésekkel, véleményekkel, úgyhogy remélhetőleg majd a kollegája fog hozzászólni. *(Balczó Zoltán közbeszól.)* Így van, köszönjük szépen.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntsem a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjait, különös tekintettel Jakab Roland urat, az újonnan választott elnökét a társaságnak, aki az Ericsson Hungary ügyvezető igazgatója.

Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottsága évről évre megtárgyalja az HEBC jelentéseit, hogy első kézből kapjunk tájékoztatást, hogy miként is értékeli a gazdasági-társadalmi folyamatokat a Magyarországon működő, jelentős nagyvállalatok vezetői, akik nemcsak a magyar GDP emeléséhez járulnak hozzá tevékenységükkel, hanem nagyon jelentős foglalkoztatást biztosítanak a magyar polgárok számára.

Az ideai jelentés, azt is mondhatnám, hogy egy kicsit jubileumi, a 15. jelentés, a korábbiaknál nagyobb lehetőséget tulajdonít a bizalmi tőkének. Számomra különösen fontos volt, hogy a jelentés elején egy összefoglalót adtak az HEBC elmúlt 15 évével, a '98 és 2013 között eltelt idővel kapcsolatban, ebben az olvasó áttekintheti, hogy milyen jelentős szerepet vállaltak Magyarország társadalmi és gazdasági átalakulásában, például Magyarország európai uniós tagságában, ezt szeretném megköszönni.

Tisztelt Elnök Úr! Ahogy bizottságunk életében ez szokás, átadom a szót elnök úrnak. Kérem, röviden mutassa be a társaság tagjait, és egy rövid expozéban vezesse föl azt az írásban elküldött anyagot, amit mindenki átolvasott. Utána lehetőség lesz a kérdésekre. Összegyűjtjük a kérdéseket, és akkor szintén minden tagnak lehetősége lesz válaszolni. Én remélem, hogy ismételten egy eredményes tárgyalásunk lesz.

Tisztelt Elnök Úr! Ön é a szó.

Jakab Roland köszöntője

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), az HEBC elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselő Urak! Hölgyeim és Uraim! Az HEBC nevében szeretném megköszönni megtisztelő meghívásukat. Külön öröm számomra, hogy az HEBC új elnökeként köszönhetem önöket.

A tegnapi napon vettem át Kerekes László úrtól a megtisztelő feladatot, aki 3 éven át sikeresen vezette az HEBC-t. László külföldi útja miatt, sajnos, nem lehet ma velünk, így engem kért meg, hogy adjam át üdvözlétét és nagyrabecsülését elnök úrnak és a bizottság minden tagjának. Köszönjük, elnök úr, hogy ez a számunkra rendkívül fontos és értékes együttműködés tovább folytatódhat önökkel, és idén is megvitathatjuk legújabb éves jelentésünk részleteit.

Kérem, engedjék meg, hogy bemutassam az HEBC jelen lévő tagjait, ezúton is elnézést kérve azok nevében, akik szerettek volna eljönni, de váratlan kötelezettségük vagy betegségük miatt végül nem tudnak jelen lenni.

Szeretném bemutatni Markó Ylinen urat, a Nokia Komárom ügyvezető igazgatóját; Erényi Balázs urat, a Shell Hungary Igazgatóságának elnökét; Peter A. Hegedus urat, az HEBC korábbi elnökét; Ferenczi Tamás urat, az HEBC korábbi elnökét; Pécsi-Szabó Miklós urat, az HEBC korábbi elnökét; Takács János urat, az HEBC korábbi elnökét. A későbbiekben, reméljük, rövidesen befut Tanja Vainio asszony, aki az ABB ügyvezető igazgatója. Jómagam Jakab Roland vagyok, az Ericsson Magyarország ügyvezető igazgató, és szeretném bemutatni Szántó Juditot, az HEBC titkárát. *(Dr. Szanyi Tibor megérkezik az ülésre.)*

Megtisztelő számunkra, hogy nem kell bemutatni az HEBC-t, hisz önök jól ismerik munkásságunkat. Ám fontosnak tartanék hangsúlyozni egy alapszabályunkat: továbbra sem folytatunk lobbitevékenységet a tagvállalatok egyéni, üzleti érdekeiért, kizárólag Magyarország fejlődését, sikerét Európában és a világban, valamint versenyképességének növekedését kívánjuk elősegíteni.

Mint az ismeretes önök előtt, az HEBC idén ünnepelte alapításának 15. évfordulóját. Talán az már kevésbé tudott, hogy a konzultációs iroda, amely Orbán Viktor miniszterelnök úr kezdeményezésére jött létre a Miniszterelnökség és az HEBC között, szintén egyéves fennállásához érkezett idén áprilisban. A közös munka tovább folytatódik, a konzultáció célja az ország versenyképességét érintő kérdések részletes megtárgyalása. *(Tanja Vainio megérkezik az ülésre.)*

Kiemelkedő és rendkívül megtisztelő lehetőség számunkra, hogy gyakorlati üzleti tapasztalatainkkal segíthetjük a kormányzat munkáját. Az idén a jelentésünk címe: "Bizalom és hitelesség". Úgy véljük, a bizalomnak központi szerepe van a versenyképesség javításában, a befektetők vonzásában, és szoros összefüggésben áll az országról alkotott képpel is.

Tisztelt Elnök Úr! Kollégáimmal együtt szívesen rátérünk jelentésünk részletes bemutatására, és előre is köszönjük, ha idén is továbbítják az elhangzó gondolatokat az önök stakeholdere irányába. Szeretném azonban kérni elnök úr iránymutatását, milyen formában tartaná leghatékonyabbnak a találkozót, minél több időt hagyva a párbeszédre.

ELNÖK: Tisztelt Elnök Úr! Ahogy az elmúlt esztendőben is: ha önök közül bárki röviden szeretné kommentálni mindazt, amit írásban megküldtek, mi szívesen vesszük, és utána következnek a kérdések, összegyűjtjük a kérdéseket, és utána szintén minden tagnak lehetősége van, hogy arra a kérdésre válaszol, amelyikről úgy gondolja, hogy fontos.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), az HEBC elnöke: Nagyon szépen köszönöm. Akkor ennek megfelelően fogjuk bemutatni az önök számára az ideai jelentésünket.

Az ideai jelentésünk gondolatait is a fenntartható, versenyképességet befolyásoló erőforrások, tőkék köré csoportosítottuk. Ám mielőtt rátérnénk a részletezésünkre, szeretném megkérni Takács János kollégámat, hogy jelentésünk címadó gondolatairól, a bizalomról és a hitelességről mondja el az HEBC véleményét.

A meghívottak hozzászólásai

Takács János hozzászólása

TAKÁCS JÁNOS, az HEBC korábbi elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Képviselő Urak! Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy újból itt lehetünk a parlamentben, és önökkel egyeztethetünk. A "Bizalom és hitelesség", ahogy elnök úr fel is olvasta a címét az ideai éves jelentésünknek, a címe és ugyanakkor az üzenete, hiszen véleményünk szerint a bizalomnak központi szerepe van a versenyképesség javításában, és szoros összefüggésben áll az országról alkotott képpel is.

A befektetők bizalmát két tényező erősítené vagy erősíti leginkább. Az egyik a kiszámítható gazdasági környezet megteremtése, a másik pedig az előzetes konzultáció és a folyamatos párbeszéd, mely mind a kettő a bizalmat erősíti.

Felsővezetőként önmagunk is sokszor tapasztaljuk, hogy azok az elképzeléseink kapnak bizalmat, és lesznek maradandóak, amelyek élvezik az érintettek támogatását, együttműködését és elkötelezettségét.

Magyarország sikerének egyik kulcsa lehetne, ha a saját bizalmi válságunkon gyorsabban jutnánk túl, gyorsabban, mint más európai országok. Egy gazdaságilag ésszerű, de tisztességes és méltányos tehermegosztással felépíteni a külföldi befektetők, a nemzetközi vállalatok és a pénzügyi szektor bizalmát, amely hozzájárulna a gazdaság további erősödéséhez.

Amikor kiszámíthatóságról és hitelességről beszélünk, nem csupán gazdaságpolitikára gondolunk, hanem azokra az alapvető értékekre is, amelyek Magyarország fejlődését és versenyképességét befolyásolják. Magyarország folyamatos és fokozódó versennyel néz szembe a világban, de természetesen minden más ország is, nem vagyunk egyedül.

Véleményünk szerint a versenyképesség növekedéséhez egy jövőképre épülő, irányokat és célokat kijelölő országstratégia nagymértékben hozzájárulna. Évek óta hangsúlyozzuk, milyen fontos lenne meghatározni, hova akar eljutni az ország 15-20 év távlatában, és ezen cél irányába dolgozzunk mindannyian. Egy országstratégia ugyanakkor segítené annak a kiszámíthatóságnak és bizalomnak a megteremtését, amiről mindig is beszélünk. Köszönöm szépen.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Magyarország legfontosabb erőssége a humán erőforrás. Szeretném megkérni Ferenczi Tamást, hogy ismertesse önökkel meglátásainkat.

Ferenczi Tamás hozzászólása

FERENCZI TAMÁS, az HEBC korábbi elnöke: Befektetői és munkaerő-piaci oldalról fontosnak tartjuk, hogy a képzett munkaerő folyamatosan és megfelelő számban elérhető legyen. Üdvözljük, hogy a kormányzat elismeri az oktatás társadalmi értékét, fontosságát és nemzetstratégiai jelentőségét.

Az oktatással kapcsolatban öt pontban foglaltuk össze azokat a prioritásokat, amelyek véleményünk szerint a további fejlődéshez alapvetően szükségesek. Bízunk benne, hogy a

megvalósítás módjaira a kormányzat minden érintettel közösen fog válaszokat találni, összhangban az Európai Unió fejlődési irányjaival.

Az első, hogy meg kell őrizni és fejleszteni kell Magyarország legfontosabb versenyelőnyét, az emberek tudáskapacitását a XXI. század kihívásainak szem előtt tartásával.

A második: az ad hoc intézkedéseket elkerülve olyan stabil, kiszámítható gazdasági környezetet kell teremteni, amelyben az oktatási intézmények is fenntartható módon, hosszú távra tudnak tervezni.

A harmadik: az oktatási intézmények szakmai autonómiáját megtartva gazdálkodási folyamataikat átláthatóbbá, mérhetővé és hatékonyabban menedzselhetővé kell tenni.

A negyedik: elérendő cél, hogy az oktatás különböző szintjei egymásra épüljenek, és felkészítsék a felnövő generációkat egy sikeres életpályára, amelyben az egyének boldogulása az ország versenyképességét is szolgálja.

Az ötödik: az idegennyelvtudás szintjét növelni kell Magyarországon.

Megtisztelő számunkra, hogy Balog Zoltán emberi erőforrásokért felelős miniszter úr meghívására részt vehettünk a januárban megalakult Felsőoktatási Kerekasztal munkájában. Fontosnak tartjuk, hogy a kerekasztal célul tűzte ki egy felsőoktatási stratégia előkészítését. Véleményünk szerint akkor lenne igazán eredményes bármely stratégia, ha az ország stratégiájába illeszkedne. Ám tudjuk, hogy ez még várat magára. *(Balczó Zoltán távozik az ülésről.)*

Fontos tényező az idő. A gazdaság lényegesen gyorsabb ütemben fejlődik, mint ahogy az oktatás változni képes. Az oktatáspolitikánk akkor lesz sikeres, ha képesek leszünk a jelenben olyan képzést biztosítani, ami megfelel a jövő gazdasági és társadalmi igényeinek. A népesség csökkenése, a demográfiai változások az oktatásban is éreztetni fogják a hatásukat, és jelentős befolyással lesznek a munkaerőpiac jövőjére is.

Vállalatvezetőként pontosan tudjuk, hogy nem elég stratégiát alkotni, a forrásokat is hozzá kell rendelni a célok megvalósításához a hatékonysági követelmények megfogalmazása mellett. Bár a munkanélküliség a diplomások körében a legalacsonyabb, továbbra is úgy véljük, hogy nem kell minden fiatalot feltétlenül a diploma megszerzésére ösztönözni. Üdvözljük a kormány törekvéseit és intézkedéseit, amelyeket a szakoktatás fejlesztésére, illetve az egyes szakmák és mesterségek társadalmi elismertségének helyreállítása érdekében tesz. Köszönöm szépen.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. A humán tőkénél maradván fontos megemlítenünk azokat a kompetenciákat, amelyekre a jól képzett munkaerőnek feltétlen szüksége van. Ezek között is elsődlegesnek tartjuk a nyelvtudást. Szeretném megkérni Tanja Vainio asszonyt, ismertesse az HEBC véleményét a nyelvtudás fontosságáról.

Tanja Vainio hozzászólása

TANJA VAINIO ügyvezető igazgató (ABB): Elhangzott Tamástól és Rolandtól, hogy nagy fontosságot helyezünk az idei jelentésben a nyelvi készségeknek. Külföldi befektetőként és munkáltatóként nagyon nagyra értékeljük az emberi tudást, nemcsak a szaktudást, de az embereknek képesnek kell lenniük arra, hogy egy vagy akár több idegen nyelven is kifejezzék gondolataikat.

Olyan helyeket keresünk az új beruházásoknak, ahol az idegennyelvtudás magas. Nemcsak a statisztika, de a tapasztalatunk is azt mutatja, hogy Magyarországon az idegennyelvtudás elmarad más európai országokétól.

Elkötelezettek vagyunk, hogy az angol az első idegen nyelv, amit meg kell tanulni az embereknek. Az angol a munka nyelve az összes nemzetközi cégnek, nemzetközi szervezetnek, még akkor is, ha egy másik nyelvi területen működnének. De a tudománynak, a

K+F-nek, az infokommunikációnak és az iparnak is a legáltalánosabban használt nyelve. Az internet világában sem tudjuk megúszni az angol nyelv hatását. Ez nemcsak egy divat. Az angol ma az általánosan használt munkanyelv.

Azt gondoljuk, hogy hasznos lenne az idegennyelv-oktatást szélesebb körben elterjeszteni. Nyilván több tényezőre van itt szükség, motivált hallgatókra, jó tankönyvekre, képzett tanárookra, támogató környezetre, berendezésekre, eszközökre, és mindez összhangban kell, hogy legyen az oktatáspolitikával. Üdvözöljük a kormányzat erőfeszítéseit, hogy a nyelvtanulásra nagy hangsúlyt helyeznek, de még további fejlődést, fejlesztést tartunk itt szükségesnek. Abban a világban, ahol a kommunikáció alapvető szerepet játszik, a régi mondás, hogy annyi ember vagy, ahány nyelvet beszélsz, még inkább különleges jelentéstartalommal bír.

Jakab Roland hozzászólása

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Még mindig a humán kérdéseknél maradva, szeretném kiemelni a tudástőke, az innováció és a kutatás-fejlesztés fontosságát, amely szintén a tehetséges emberrel kezdődik. Kérem, engedjék meg, hogy erről én mondjak néhány szót.

Az innováció és az infokommunikációs technológiák kiemelt szerepet játszanak a gazdaság fejlődésében. Olyan értéket teremtenek, amelyek képesek átformálni iparágakat, és megváltoztatni trendeket. Minél fejlettebb egy ország infokommunikációs infrastruktúrája és a hozzá kapcsolódó szolgáltatások, annál fejlettebb maga az ország. Az időtényező érzékenyen érinti a területet. Ha túl gyors az implementáció, lehet, hogy a felhasználói oldal nem elég felkészült. Ha túl lassú a döntéshozatal, elavulttá válhatnak a technológiák, mire átültetődnének a gyakorlatba.

Minden új gondolatért, de főleg a tehetséges emberekért komoly harc folyik a világban. Sok vállalat a hazánkban meglévő tudástőke miatt hozza Magyarországra kutató-fejlesztő tevékenységét. Üdvözüljük, hogy a kormány elfogadta az évtized végéig szóló nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégiát. A kutatás-fejlesztésre fordított összegek emelkedése pozitív hatással lesz az ország fejlődésére és versenyképességének növekedésére. Vállalatainknál a kutatások a globális stratégia részét képezik, de helyi szinten valósulnak meg.

Az egyetemekkel folytatott együttműködéseink fontos részét képezik a K+F-tevékenységeinknek. A sikeres egyetemi projektek stratégiai fontosságúak, általuk további munkahelyeket tudunk létrehozni Magyarországon. A gyárat át lehet telepíteni más országokba, de a helyi kapcsolatokra épülő együttműködések mindig az ország értékét fogják növelni.

Fontosnak tartanánk, hogy a kormányzat kiemelten kezelje a gazdaság és az oktatás együttműködését. Továbbra is komoly mérnökhányt tapasztalunk a világban, ezért üdvözlendő lenne, ha a kormányzat előtérbe helyezné a műszaki és természettudományos képzést a felsőoktatásban. Ezzel együtt a gazdaságnak nagy számban lenne szüksége a mérnököket támogató technikusokra és szakmunkásokra is. Szeretnénk hangsúlyozni, hogy a természettudományos képzés fontossága nem azt jelenti, hogy a társadalomtudományoknak vagy a versenyképesség szempontjából kitörést jelentő élettudományoknak kevesebb figyelmet kell kapniuk. Köszönöm szépen.

Együttal átadnám a szót Erényi Balázs kollégámnak, akit megkérek, hogy jelentésünk üzleti szempontból egyik legfontosabb témájáról, a pénzügyi tőkéről foglalja össze gondolatainkat.

Erényi Balázs hozzászólása

ERÉNYI BALÁZS, az Igazgatóság elnöke (Shell Hungary): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Felsővezetőként a cégvezetést nem tisztségnek, hanem megtisztelő felelősségnek tekintjük. Komolyan vesszük azt a szerepet is, amit egyfajta gazdasági nagykövetként Magyarország érdekében végezhetünk külföldön.

Amikor azonban az anyavállalataink vezetése előtt helyzetképet kell adnunk Magyarországról, mondataink ma súlyosabbak, mint korábban voltak. Olyan sokat beszéltünk a kiszámíthatóság hiányáról, hogy az már szinte kiszámíthatóvá vált. Véleményünk szerint az állam egyik legfőbb feladata, hogy megfelelő kereteket biztosítson, kiszámítható környezetet teremtsen a gazdaság hatékony működéséhez, de ne vállaljon közvetlen piaci szerepet. Ha mégis piaci feladatokat kíván ellátni, akkor azt csak olyan területen tegye meg, ahol biztosan tudja, hogy jobban tud működni, mint a piaci szereplők.

A kiszámíthatósághoz és bizalomhoz szorosan kapcsolódik a tervezhetőség, amelynek hiánya szintén visszatérő problémája a magyar gazdaság szereplőinek. Az új adók bevezetése új feltételrendszert jelentett az érintett szektoroknak, amelyekhez alkalmazkodniuk kell. Bár az ország érdeke a legfontosabb, figyelemmel kell lenni a vállalatok terhelhetőségére is. Ha az adóterhek teljes szektorok nyereségességét veszélyeztetik, azt hosszú távon nem lehet fenntartani. Egy válságokkal teli időszakban közös érdek, hogy a vállalatok talpon maradjanak, a befektetők az országban maradjanak, a munkahelyek megőrizhetők legyenek.

Bízunk benne, hogy az elmúlt hónapok eredményei, a túlzottdeficit-eljárás megszüntetése, a GDP-hez mért adósságszint lassú csökkenése, az ipari termelés növekedése biztosítanak elegendő mozgásteret a kormány számára, hogy döntéseik pozitív hatással legyenek a gazdasági folyamatokra, és növeljék a befektetői bizalmat az ország iránt.

Véleményünk a jó adórendszerrel változatlan. A jó adórendszer beruházóbarát, munkáltatóbarát, fogyasztóbarát. Támogatja a növekedést, ösztönzi a versenyt, diszkriminációmentes, és a piac szereplőinek egyenlő esélyeket biztosít. A jelenlegi adórendszer több elemében ezek nem tükröződnek.

A rövid távú, rendkívüli adóbevételek ára sok esetben a hosszú távú fejlesztések elmaradása. A közvéleménynek mindig a megvalósuló beruházásokról van információja, a befektetések elmaradásáról, a vállalatvezetői üléseken meghozott nemleges döntésekről nem értesül a világ. Éppen ezért nehezen felmérhető az a kár, amit a befektetések elmaradása jelent.

Az objektivitáshoz azonban hozzátartozik a pozitívumok elismerése is. Jónak tartjuk a munkajövedelmet terhelő adók csökkentését, a tőkejövedelmek kedvező adóztatását és a kisvállalatok adózásának átalakítását is. Üdvözljük a kormányzati szándékot, ami ösztönzi a foglalkoztatást, és egyszerűsíti a munkáltatói és munkavállalói jogokat. Az adminisztráció csökkentésére, a szabályozás és a jogalkotás egyszerűsítésére irányuló intézkedéseket szintén előremutatónak tartjuk. Kiemelt feladat a gazdaság kifehérítése, az adózók körének szélesítése, az átlátható piacgazdaság megteremtése. Hatékonyabb lépések kellenek a korrupció elleni harcban.

Az átfogó intézkedéseken és a szigorú szabályokon túl oktatásra lenne szükség, hogy tudati változást lehessen elérni a társadalomban. A korrupció ellen vállalati kezdeményezéssel is küzdünk. Minden tagvállalatunk az Üzleti Tanácsban komoly üzleti etikai kódexszel rendelkezik, amelyeket összegyűjtöttünk, és a konzultációs irodán keresztül átadtunk a kormánynak is. Bízunk benne, hogy nemzetközi gazdasági tapasztalataink segíthetik a kormányzat korrupcióellenes munkáját. Köszönöm szépen.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Jelentésünk számos további témát ölel fel, amelyekről szintén örömmel

mondunk néhány szót, ám az idő rövidségére tekintettel Pécsi-Szabó Miklóst kérném meg, foglalja össze az HEBC elmúlt 15 évének legfontosabb üzeneteit.

Pécsi-Szabó Miklós hozzászólása

PÉCSI-SZABÓ MIKLÓS, a HEBC korábbi elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Mint az HEBC egyik legrégebbi tagjának, nekem jutott a tisztség visszatekinteni szervezetünk 15 évére. Magyarország történelmileg, földrajzilag és kulturálisan is Európa része, ami nemcsak adottság, hanem előny is.

Mint Magyar Európai Üzleti Tanács 15 éve kísérjük figyelemmel Magyarország útját, és próbáljuk segíteni gazdasági szempontból felzárkózását az Unió fejlettebb tagállamai szintjére. Mindig fontosnak éreztük, hogy hozzásegítsük a közvéleményt az európai integráció jobb megértéséhez. Szorgalmazzuk, hogy Magyarország ne csak passzív szemlélője, hanem aktív alakítója legyen az uniós politikáknak, ám hangsúlyozottan az Európai Unió által elfogadott közös értékrend és szabályok mentén.

Sok esetben közvetítettük sikerrel vállalatunk, anyavállalatunk európai tapasztalatait a mindenkori magyar kormányoknak, európai és magyar döntéshozóknak. Az elmúlt 15 év személyes megbeszélésein az éves jelentéseink tartalmán keresztül megpróbáltuk átadni azt a gondolkodásmódot, amit a gazdaság képvisel, képet adtunk befektetői döntéseket befolyásoló tényezőkről.

A gazdaság és politika párbeszéde egy kölcsönös megismerési folyamat, hisz tárgyalásaink során mi is megtudhattunk egyet s mást a politika természetéről és működéséről. Bár az üzleti életben vállalatunk sokszor versenytársak, az Üzleti Tanácsban mégis mindig egységes és konszenzuson alapuló véleményt fogalmazunk meg. Ezt a gyakorlatunkat sokszor állítottuk követendő példaként önök, politikusok számára is. Felülemelkedve egyéni, üzleti, vállalati és szektorérdekeken, mindig a legfőbb célra, Magyarország érdekére koncentrálunk. Ez számunkra nemcsak közös értékrendet ad, de minden együttműködésünk alapját is képezi. Ajánlásaink és konstruktív kritikáink nem elméleteken, hanem gyakorlati üzleti tapasztalatainkon alapulnak.

Jelentéseink 15 éves távlatát tekintve jól lemérhető Magyarország versenyképességének fejlődése éppúgy, mint az a fejlődés, amit a külföldi vállalatok befektetései megvalósítottak hazánkban. Hiszünk abban, hogy az emberek tudása, innovatív ötlete és teljesítménye alapján Magyarország visszanyerheti versenyképességi pozícióit a régióban, és hozzá tud járulni nemcsak Európa, de a világ fejlődéséhez is. Bízunk benne, hogy ez a 15 év a mindennapok egymásra épülő munkájával és eredményeivel érdemi hozzájárulás tudott lenni az ország fejlődéséhez és gyermekeink jobb jövőjéhez. Köszönöm szépen.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Most pedig szeretném megkérdezni Hegedűs Péter urat és Marko Ylinent, hogy kívánnak-e kiegészítést tenni az elhangzottakhoz. *(Jelzésre:)* Majd a kérdésekre. Rendben.

Köszönöm szépen minden kollegámnak a beszámolót. Szeretném megkérni elnök urat, hogy nyissa meg a lehetőséget a kérdések és a párbeszéd előtt. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük a rövid összefoglalókat. Valóban, ahogy kiemeltém a felvezetőmben, nagyon fontosnak tartjuk a HEBC működését, és az elmúlt 15 évben mint egy kvázi élő lelkiismeret egy tükröt tartott elénk, politikusok elé, akik elsősorban nem gazdasági szakemberek, hanem bizonyos mértékben elméleti szakemberek vagyunk, ha úgy tetszik, a politika világában, ami sokszor nagyon gyakorlatias, és találkozik az érdekünk, érdekeink, hiszen önök is említették, hogy az első és legfontosabb érdek Magyarország érdeke. Mi hozzátesszük, hogy a magyar polgárok érdeke.

Minden nemzeti kormány, akár a németek vagy a franciák, saját nemzeti polgáraik érdekeit képviselik, és ebbe természetesen nemcsak a nyugdíjasok, hanem az aktív dolgozók, ha úgy tetszik, a kis- és közepes vállalkozók és a nagyvállalatok is hozzátartoznak, hiszen önök egy nagyon jelentős szeletét képezik a magyar gazdaságnak, és ezt fontos szem előtt tartani.

Azt is fontos elmondani, hogy az önök magyarországi jelenléte Magyarország európai uniós csatlakozása előtt egy láncszem, egy fontos csatorna volt, ami egy láthatatlan csatorna, ha úgy tetszik, hiszen az anyavállalataikon keresztül nagyon sokat segítettek abban, hogy ez a csatlakozás minél hamarabb végbemenjen. A csatlakozás nemcsak a politikusok ügye, nemcsak Brüsszelnek és Magyarországnak az ügye volt, hanem az, hogy eljusson a magyar polgárok, a magyar munkavállalók tudatáig, hogy mi egy nagy közösséghez tartozunk ismét, ennek a kimunkálásában az önök tevékenysége nagyon fontos volt, és ezt szeretnénk megköszönni, nemcsak a pozitív, hanem a kritikus véleményeket is, hiszen az igazságnak sokszor két oldala van, és sokszor figyelmeztettek bennünket.

Természetesen nekünk is voltak kritikai megjegyzéseink az önök működéséről, de a végeredmény nagyon lényeges, az, hogy itt tartunk, az elmúlt 15 év munkájával önök konkrétan részt vettek abban, hogy Magyarország versenyképessége növekedett, és Magyarország stabil tagja az Európai Uniónak, bárki bármikor mást állít ez ellen, az nem állja meg a helyét. Tehát mi sem többet, sem kevesebbet nem gondolunk magunkról az Európai Unióban, mint egy 10 milliós tagország azon hátrányokkal és azon előnyökkel, amivel minden hasonló ország összekapcsolódik.

Tisztelt Bizottság! Megnyitom a kérdések és a vélemények lehetőségét. Összegyűjtjük a vélemények első körét. Először Sáringer-Kenyeres Tamás képviselő úr jelentkezett, aztán Firtl Mátyás alelnök úr. Tessék parancsolni, képviselő úr!

Kérdések, észrevételek

SÁRINGER-KENYERES TAMÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm önöket. Egy kérdést szeretnék feltenni elsősorban a felsőoktatással kapcsolatban. Ferenczi Tamás beszélt erről a kérdéskörrel, és mindenképpen az embert izgatja részben magánemberként is, mert három, felsőoktatásban tanuló gyermekem van, tehát nem mindegy, hogy mi az önök véleménye erről.

Az önök által megadott anyagból kiolvasható, hogy javasolják a különböző diplomák értékmérését, és azt, hogy a Magyarországon működő, önök által képviselt cégek kapcsolódjanak bele ebbe az értékmérési rendszerbe. Én azt szeretném kérdezni, hogy az önök megítélése szerint mennyire méltányos egy ilyen típusú struktúrának a kialakítása, ilyen struktúrával mérni a felsőoktatási intézményeket, az ott dolgozó, tanító tanárokat, illetve tanuló diákokat. Illetve: ez a folyamat nem fog oda vezetni, hogy abszolút csak azt vesszük figyelembe, hogy milyen szakmára van igény, és olyan tudások, olyan készségek, amelyek akár nemzeti szempontból lényegesek - gondolok a művészetekre, a történelemre, az irodalomra -, ezek a készségek teljesen elvesznek a felsőoktatás rendszerében, azaz nem piacosa? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Bana Tibor képviselő úr.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr! Tisztelt Magyar Európai Üzleti Tanács Tagjai! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a Jobbik Magyarországiért Mozgalom képviselőjeként, hogy idén is eljuttatták hozzánk ezt a színvonalas anyagot, és megtették hozzá a szükséges kiegészítéseket az előbbieken.

Éppen a múlt héten zajlott az Országgyűlés plenáris ülésén a zárószámadási törvényjavaslat és a hozzá kapcsolódó ÁSZ-jelentés vitája, ahol egy meglehetősen termékeny

beszélgetés alakult ki az uniós források felhasználását illetően a jelenlegi ciklus vonatkozásában. Önök az anyagban - és nemcsak az idejében, hanem hosszú évek óta - hangsúlyozzák az országstratégia megalkotásának fontosságát 15-20 éves távlatban. Ezzel összefüggésben szeretnék érdeklődni azzal kapcsolatban, hogy milyen elképzelésekkel rendelkeznek önök a következő, többéves tervezési időszak vonatkozásában.

Kormányzati oldalról hallhattuk, hogy a rendelkezésünkre álló összegeknek nagyjából a 60 százalékát gazdaságfejlesztésre kívánjuk majd fordítani, amely mindenképpen üdvözlendő, hiszen a munkahelyteremtő, foglalkoztatásnövelő beruházások azok, amelyek hozzájárulhatnak a gazdaság felpörgetéséhez, élénkítéséhez.

Én kíváncsi lennék arra, hogy nem 15-20 éves távlatban, hanem konkrétan az előttünk álló hétéves időszak vonatkozásában milyen ajánlásokat tudnának megfogalmazni, melyek azok a sarokpontok, amelyeket önök mint a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjai a legfontosabbnak tartanának az ország fejlődése szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Firtl Mátyás alelnök úr.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én is ott folytatom, ahol képviselőtársam abbahagyta: köszönetemet szeretném kifejezni a 15 éves jubileum alkalmából letett anyagukért, és ezzel együtt tulajdonképpen mint a magyar parlament képviselője gyakorlatilag azt is üdvözlöm és köszönöm, hogy végre eljutottunk oda, hogy a kormányzattal termékeny vitában le tudnak ülni, létrejött ez a konzultációs tanács, ahol a dolgokat végül is ki tudják beszélni, ha nem is mindenben egyetértve.

De amint az anyagból is kitűnik, meg amiket önök is megfogalmaztak itt most, abból az derül ki, hogy ami az oktatás terén elindult, vagy próbálunk elindítani a nagy viták közepette - legyen az a mérnökképzés vagy a szakképzés területén -, az mégiscsak azt bizonyítja, hogy a konzultációk, ha nem is biztos, de mégiscsak annak eredményeként is indult neki a kormány ilyenfajta lépések megtételének.

Amit fontosnak tartok elmondani, egyetértek önökkel, amikor azt írták az anyagukban is, hogy hivatkoztak Martonyi Jánosra, hogy önök Magyarország nagykövetei külföldön is, valóban, önök tudják leginkább saját szakmai területükön segíteni azt, ami Magyarország érdeke - ahogy itt is elhangzott -, az önök érdeke is.

Amit én fontosnak tartottam még ebből a jubileumi anyagból kiolvasni, az az, amiért éppen tegnap interpelláltam a külügyminiszter felé: a keleti nyitás politikáját önök is már megfogalmazták, és üdvözlendőnek tartották. Úgy gondoljuk, hogy ezen a téren van még mit előrelépni. A kérdésem abból fakad, önök hogy látják, valóban úgy, ahogy önök is megfogalmazták, meg ahogy mi is gondoljuk, ahogy a Külügyminisztérium is gondolja, ahogy a kormány is gondolja, hogy azokon a bizonyos leépült piaci tereken, de egyébként sokkal nagyobb fejlődési folyamatban lévő piacokon a magyar gazdaság meg tudjon jelenni. Ezek, önök szerint mennyire tudják befolyásolni a továbbiakban is a gazdasági eredményeinket?

Amit pedig szintén erről a keleti nyitás politikájáról fogalmaztak meg, azzal is mélységesen egyetértünk. Az interpellációra adott válaszban tudtam erre hivatkozni, fel is tudtam mutatni a könyvet, hogy valóban, a keleti és a nyugati kultúrák közötti egymásra találást is meg tudjuk ezzel valósítani, sőt a demokratizálódási folyamatokat is elő tudjuk segíteni. Ezt még, ha nekem bővebben kifejtenék, azt nagyon nagy szeretettel venném. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még két hozzászólónk van. Az első Szalay Péter képviselő úr.

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégeink! Felmerült az előbb kérdésként a műszaki-természettudományi képzésnek a fontossága, valamint a szakmák, mesterségek tekintélyének a helyreállítása. Valóban, elmondhatjuk, hogy az elmúlt időszakban az országban a presztízse ezeknek a műszaki szakmáknak valahogy csökkent, és érdekes módon, példának okáért a filozófusi szakmának a presztízse emelkedett számomra érthetetlenül magasra.

Nyilvánvalóan helyre kell állítani azokat a prioritásokat, amik az önök szempontjából is fontosak. Egy pillanatra utalnék itt az értékmérésre az egyetemek között. Azért én is nehezen tudom elképzelni, hogy hogy lehet az értékmérést megvalósítani, mondjuk, a műszaki egyetemek, az orvosi egyetemek vagy a művészeti egyetemek között. Ezek a mércék és a módszerek miképpen tudják kiküszöbölni azt, hogy a nem szigorúan műszaki képzés esetén ne jelentsen hátrányt, mondjuk, a művészeti egyetemeknek vagy képzésnek ez a rangsorolás?

Másfelől viszont tudjuk, hogy az Egyesült Államokban, ha valaki elmegy állást keresni, akkor a rendkívül fontos, szinte első kérdés az, hogy melyik egyetemet végezte el. Másfelől még mondanám, hogy a világon vannak olyan értékmérők, amelyek a világ összes egyetemét rangsorolják, és nyilván szerencsés lenne, ha a magyar felsőoktatási képzés egységei - hogy így fogalmazzak - ebben a hierarchiában magasabb helyre tudnának kerülni.

Szeretnék egy kérdést feltenni a nyelvképzéssel kapcsolatban. Kétségtávol egy trend az, hogy egy fiatal, ha elvégzi az egyetemet, minél magasabb szintű és minél több nyelvtudással rendelkezik, annál nagyobb sansza van annak, hogy külföldön vállaljon állást, ami az ország szemszögéből nagyon szerencsétlen, de igazából az volna a kérdésem, hogy önök milyen lehetőségeket látnak, vagy mit tudnának javasolni annak érdekében, hogy azok a fiatalok, akik a több és magasabb nyelvtudással esetleg szívesen vállalnának állást külföldön, inkább, mondjuk, az önök által működtetett, itthoni ágazatokban kapjanak állást. Milyen módszert tudnának erre javasolni? Köszönöm szépen szíves figyelmüket.

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még szólni valaki? *(Jelzésre:)* Ékes képviselő úrnak adom meg a szót.

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Én is nagyon nagy tisztelettel köszöntöm az Üzleti Tanács tagjait, és nagyra értékelem magát az anyagot, és az önök által elmondottakat, és azt a kifejezést főleg, hogy Magyarország érdekeire koncentrálunk, hisz mindannyiunknak ez az elsődleges, hogy ez az ország ebből a gazdasági-pénzügyi válságból minél gyorsabban ki tudjon kerülni.

Én egy picikét másképp közelíteném meg, hiszen egész Európát nyomja jelen pillanatban a gazdasági válság mellett a demográfiai kérdés, és ha összehasonlítjuk az amerikai, kínai fejlettségi mutatókat, akkor mindjárt magában az Európai Unióban és Magyarország esetében is egy sokkal hatékonyabb gazdaságfejlesztési jövőképet kellene tulajdonképpen mindannyiunknak felvázolni.

Önök is megfogalmazták, hogy meg kellene fogalmazni, hogy milyen országot szeretnénk és akarunk. Én azt hiszem, helyel-közzel az elmúlt időszakban számos olyan lépés történt, amely abba az irányba hat, hogy Magyarországnak melyek a kitorési pontjai, mire kell elsődlegesen koncentrálnia, és mi az a múlt, fogalmazzunk úgy, az az örökség, amit ebből minél gyorsabban ki kell venni, hisz erre önök is utaltak.

Nagyon fontos kérdés az innováció, a kutatásfejlesztés kérdése. Én hozzátenném mindenképpen a szabadalmak jelenlegi állapotát, sorsát, hisz önök látják, érzik legjobban, hogy a magyar alapkutatói eredmények világraszólóak. Ezt egyébként elmondják a kínaiak, elmondják Amerikában is, és a világ minden részén elismerik, hogy a magyar alapkutatói

eredmények valóban világraszólóak, csak egyszerűen nem tudjuk átkonvertálni a gazdaság élénkítésére, a gazdaság fejlesztésére, fejlődésére.

Önök is utaltak a humán kérdésre, ebben az oktatás és a gazdaság szerepkörének az átalakítására, hisz a kormánynak is ebben az irányban vannak törekvései, tehát elsődlegesen pontosan azokat a szakmákat, szakmacsoportokat, akár egyetemi, főiskolai vagy középiskolai szinten próbálja a kormány is erősíteni, amelyek húzóágazattá tudnak válni Magyarországon esetében is, még ha az elmúlt időszakban szakmai hiány is képződött és keletkezett.

Nagyon fontos lenne, hisz Magyarországon nagyon neves egyetemek, főiskolák működnek, nagyon sokan tanulnak külföldiek Magyarországon, és egyre nagyobb az igény a magyarországi felsőoktatási intézményben történő tanulásra és annak az esélyére. Viszont Magyarországon nagyon sok ipari park működik, önök is ismerik, bizonyos területeken önök is szegmensei, irányítói, és adott esetben húzóágazatai különböző ipari parkok, ipari területek kérdéskörének. Fontos lenne megtalálni a magyarországi szabadalmak, egyetemek és az ipari parkok tudományos parkká történő átalakítását.

Én már többször elmondtam egyébként belső politikai hitvallással is tulajdonképpen, hogy ez a szegmense hiányzik. Egy-egy cég, adott esetben a Shell vagy a Nokia saját kutató-fejlesztő bázissal rendelkezik, és teljesen logikus, hogy a napi kutatási eredményeiket úgy próbálják innovatívan megvalósítani, hogy azok tulajdonképpen robbanjanak a piacon, de ebben a társadalomban sokkal több van. Rengeteg szabadalmunk landol másutt a világban, amely nem szerencsés az ország szempontjából sem.

Tehát, ha legközelebb a kormánnyal van a közös tanácsülés, önöknek ezeket mindenképpen fel kellene vetni: valóban a tudományos parkok létrehozása és a szabadalmak behozatala, fogalmazzunk úgy, a tudományos parkokba, ahol az egyetemek és a nagy, húzóágazattal rendelkező cégcsoportok tulajdonképpen végrehajtják azt a fejlesztést, amivel valóban a hazai szabadalmak hazaiként tulajdonképpen a világpiacra is aratni tudnak. Ott van például Tajvan, Kína vagy lehetne sorolni tovább, ahol hihetetlen gyorsan, hihetetlenül nagyon rövid idő alatt tudtak olyan mértékű fejlesztéseket elindítani, hogy a világ számára is meglepő volt a gyorsasága és az eredményessége. Tehát én ebben szeretném az önök munkáját úgy erősíteni, hogy ebben a módszerben közösen sokkal erőteljesebben lépni, és nagyon fals az a szlogen, hogy mi európaiak vagyunk, és nekünk az Európai Unióra kell koncentrálni, és nem Ázsiára.

Tehát én azt hiszem, hogy Magyarországnak elsődleges szempontja az, hogy gazdaságilag is abból a helyzetből, amibe az elmúlt időszakban ez az ország jutott, minél gyorsabban kikerülni, és valóban olyan adózási rendszert kialakítani, ami az önök pozitív megítélését és akár más kontinensen történő üzleti megbeszéléseken csak a pozitív irányt tudja sugallni a többi ország számára. Hisz az önök helyzete is akkor válik sokkal stabilabbá, ha úgy tudnak Magyarországról nyilatkozni, hogy igenis ezek a pozitív törekvések az önök számára is adott esetben egy nagyon kedvező feltételt tudnak Magyarországon biztosítani.

Tehát szeretnék én is, szeretnék mi is úgy partnerek lenni, hogy valóban ezt érezzék önök is, ezt érezze mindenki, és ha bárhol járnak a világban, akkor ez legyen az elsődleges, hogy igen, Magyarország az az ország, amelyekre ebből a szempontból így érdemes koncentrálni, és adott esetben beruházásokat, fejlesztéseket vagy tőkét ide vonzani.

Én erre kérem önöket, és még egyszer gratulálok az anyaghoz. Én több ilyen megbeszélésen vettem részt, mindegyik alkalommal így próbáltam megkísérteni megközelíteni az önök beszámolóját. Még egyszer köszönöm, és gratulálok önöknek az eredményekhez, a türelemhez, mert ebben az időszakban igenis óriási türelemre van szükség. Nemcsak Magyarország kérdése, hanem az Európai Unió kérdése is múlik önökön és mindannyiunkon, mert a világ gazdasági újrafelosztása erőteljesen folyik, és nem biztos, hogy szerencsés, ha Európa adott esetben a harmadik, a negyedik vagy az ötödik helyre csúszik vissza másokkal szemben. Tehát ez egy közös érdek mindannyiunknak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végül Ivanics Ferencé a szó.

IVANICS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Vendégek! Tisztelt Bizottság! Ha a 15 éves áttekintésről beszélünk, én is azon kevesek közé tartozom, akik elég sok ilyen ülést végigültek, gyakorlatilag az elejétől kezdve részt veszek ezen a találkozón, és tényleg mindig érdekes szellemi kihívás is egyik oldalról, a másik oldalról pedig én azt a kimondott előnyt látom ebben, hogy kvázi gazdasági szemmel is kicsit rátekinthetünk az országra ezen az anyagon keresztül. Nyilvánvalóan, amikor kormányoldalon vagyunk, akkor mást figyelünk az anyagon, mint amikor ellenzékben vagyunk, de összességében egy újfajta szemszöveget jelent, és nyilvánvalóan hol egyetértünk, hol vitatkozunk magával az anyaggal.

Ha lehet, megpróbálom gyorsan összefoglalni ezt az anyagot, az ezzel kapcsolatos észrevételeimet. Az országstratégia résszel kapcsolatban azt gondolom, hogy Magyarországon van egy súlyos deficit, ez a '89-90-es átmenethez kapcsolódik, amikor az a deficit történt, hogy nem született olyan megállapodás a társadalomban, ami alapján az ország hosszú távú jövőjét képzeltük volna el közösen. Ezt tudom azért is mondani, mert Csehországban ez létrejött - a Cseh Baráti Társaság elnökeként itt, a parlamentben sokszor találkozunk velük -, és egy olyan új felajánlással indultak el, hogy például gazdasági kérdésekben, alapkérdésekben nem volt vita az ellenzék, a jobb- és a baloldal között, mert világos volt, hogy mit akarnak. Tehát ez a rész mindenképpen fontos.

A másik személyes észrevételem tulajdonképpen. Írják, hogy több cég európai központtal rendelkezik itt az országban. Én ezt kimondottan üdvösnek tartom, ennek kapcsán eszembe jutott - és ez részint kapcsolódik a pénzügyi tőkéhez is -, hogy a '90-es évek elején úgy indultak el főleg a liberális politikusok, hogy Budapestet Közép-Európa pénzügyi központjává kell tenni. Ez volt a hangsúlyos. Azt hiszem, főleg ha, mondjuk, a magyar tőzsde állapotát megnézzük, azt mondhatjuk, hogy nem sikerült. Tehát Magyarország egy egészen más pénzügyi szerepet tölt be, ennek most a vetületeibe nem mennék bele, de ez az alapvető stratégia nem sikerült, Budapest mint város nem tudott a közép-európai térség szervezőereje lenni. Nyilván ennek történelmi meg minden egyéb okai vannak, de ez az alapvető országstratégia, amivel egyébként mindenki egyetértett volna, nem jött létre.

A második ponttal kapcsolatban, a bizalmi tőkénél kiszámíthatóságot és konzultációt írnak. Azt gondolom ezzel az anyaggal kapcsolatban is, hogy Magyarországon húsz éve konzultálunk. Túl a politikai kritikán vagy mellőzve a politikai élet, ha lehet, akkor ettől tekintsenek el, de azért mégiscsak jól látható, hogy amikor koalíciós kormányok voltak, azok rengeteg időt vettek el a magyar társadalomtól, és nem születtek meg olyan alapvető egyezségek, amelyek az élet több területén - gazdaság, felsőoktatás, egészségügy - meghozták volna azokat az alapértékeket vagy alapvetéseket, amik alapján az az ágazat fejlődni tudott volna. Ezt mi sarokba szorított országként 2010 után próbáltuk megcsinálni. Nyilvánvalóan van benne jó, van benne rossz, de összességében ez az, ami nagyon sok intézkedésben a nagyon gyors törvényhozást jelentette, a nagyon gyors törvényalkotást, hatalmas számú törvény született meg. Tehát, ha így nézzük, három év alatt egy országot kellett átszervezni, nemcsak azért, mert a Fidesz úgy gondolta, hogy át kell szervezni, hanem azért, mert az ország nem működött rendesen, és mert teljesen el volt adósodva.

Egy érdekességet hadd osszak meg önökkel! Az anyagban szerepel egy olyan, hogy a fogyasztás az új adórendszer kedvezményezettjeinél sem nőtt, érdekes módon. Ez egy nagy felismerése volt a kormánynak is, ez a parlamentben is többször elhangzott, hiszen, amikor az adókedvezményeket meghoztuk, mi is azt gondoltuk, hogy fogyasztást növelünk és gerjesztünk, és akkor az országban megindul egy olyan fejlődés, ami régóta várat magára, hiszen mindannyian tudjuk, hogy a 2000-es évek konjunktúra-időszakát Magyarország éppen egy ilyen lefelé szálló ágban élte meg.

A felismerés az volt, hogy az emberek ezeket a plusz jövedelmeket elkezdtek a hitel-visszafizetésre fordítani, és így következett be az, hogy Magyarországon a hitel-visszafizetésekkel gyakorlatilag egy új stratégiát vagy egy új elképzelést kellett behozni, és oda kellett figyelni arra, hogy az eladósodás milyen napi problémaként jelentkezik. Ez a gazdaságban olyan folyamatokat indított el, hogy ez a devizahiteles-kérdés ekkor erősödik fel, ekkor észleljük, hogy talán a 2011-es év volt az, amikor az adókedvezmények révén 500 milliárd forintnak kellett volna az embereknek maradni, az Európai Uniótól az áfa-visszatérítések kapcsán kaptunk egy utasítást, hogy a korábbi kormányok intézkedései következtében 250 milliárdot kell visszafizetni a vállalkozásoknak, és még volt valamilyen 200 milliárdos tétel, ez most nem ugrik be, de gyakorlatilag majdnem 1000 milliárd forint ment vissza abban az évben a gazdaságba, ami felszívódott. És akkor döbbsent rá mindenki, hogy ez a hitelek felé megy, az emberek, a cégek mindenhol fizetik vissza a hiteleiket, mert látják, hogy hosszú távon ez bénítja meg az életüket. Tehát én ezt egy nagyon fontos momentumnak érzem, mert így talán érthető mindaz, ami az elmúlt három évben történt. *(Tessely Zoltán megérkezik az ülésre.)*

Egy kérdésem is kapcsolódna ehhez a részhez. Nagyon érdekelne, hogy az euró strukturális problémái alatt önök mit látnak, tehát mi az, amit legfőképpen problémának gondolnak a gazdasági életben keresztül, mert mi politikailag látjuk a kétsebességes Európa kialakulását, és azon belül is az eurózónán belül is van két, jól elkülöníthető rész. Vannak, ha lehet így mondani, az északi gazdaságok, amelyek egy hitesebb, fegyelmezettebb gazdaságpolitikával működnek, és egyébként Olaszország északi részét is én ide érteném, Padániát, ha így tekintjük, és vannak a mediterrán országok, ahol ez a fajta költségvetési fegyelem, gazdálkodási fegyelem sokkal lazább, és már az eurózónán belül is van egy különbség, plusz még jönnek azok az újonnan csatlakozott országok, ahova mi is tartozunk. Tehát ez érdekelne, hogy az euró kapcsán hogyan látják az ország helyzetét.

A humán tőke. A felsőoktatás átalakításánál nagyon fontos megjegyezni, és nagyon örülök, hogy évről évre visszatér az az anyagban, amit én magam is fontosnak gondolok a mérnökképzéssel és a mérnöki hivatásnak a becsületével kapcsolatban. Ez a társadalom elvesztette a tiszteletét a mérnök szakma iránt, pedig úgy hiszem, hogy mindenképpen erre van szükség. Az elmúlt húsz év felsőoktatási fejlesztéseinek - számszerű adatot nem ismerek, én is csak tegnap este mélyedtem bele az anyagba, így aztán nem volt időm utánanézni -, a felsőoktatási férőhelybővítésnek, kíváncsi lennék, hány százaléka kapcsolódik össze a gazdasággal, hány százaléka kapcsolódik össze a reáltudományokkal.

Tudjuk, hogy közgazdaszból, jogászból nagyon-nagyon sok embert képzünk. Az is megdöbbsentő volt, amikor a felsőoktatás átalakítása kapcsán kiderült, hogy Magyarországon több mint négyezer féle szakmát képeznek felsőfokú szinten. Egy ekkora országban. 70 felsőoktatási intézmény létezik ebben az országban, ami döbbenetes. Ezek mind-mind azokat a strukturális problémákat jelzik, ahol elmegy a gazdaság és a felsőoktatás egymás mellett. A felsőoktatás átszervezése tulajdonképpen úgy működik, hogy az Akkreditációs Bizottságnál kinek milyen lobbijereje van, úgy tudja létrehozni a saját maga által oktatott tárgyakra a képzési fakultációt, és ha jól lobbizik, akkor van, ha nincsen, akkor meg nincsen. A gazdaságnak ehhez köze nincsen.

Van azért jó példa is, mert például a környékünkön - Firtl Mátyás képviselő úrral Győr-Moson-Sopron megyéből jövünk -, a győri egyetemen az Audi és az egykori győri főiskola, most már egyetem között van valamiféle szinkron, ahol az Audi hosszú távú elképzeléseihez igazodik a felsőoktatási képzés is, tehát azért léteznek ilyen szigetek, ilyen zárványok a magyar társadalomban.

Az innovációval kapcsolatban talán a héten vagy a múlt héten volt egy hír, ami egy elképesztő felmérést hozott ki. Miközben mindenki elismeri, hogy a magyarok innovatívak, mindenki elismeri, hogy ez egy olyan társadalom, egy olyan nép, amelyik képes folyamatos

megújításokra, aközben egy európai felmérés azt hozza ki, hogy a 28 ország közül a 27-ek vagyunk a vállalkozások innovatív tevékenységében, ami egy elképesztő szám, és jól mutatja azt a strukturális problémát, ami a vállalkozási szféránál is megvan.

A pénzügyi tőkénél - nagyon röviden - nyilván a hiány az, ami determinált, ezt említettem korábban. Az, hogy 8000 milliárdról 22 000 milliárdra megy fel az államadósság, 14 000 milliárd forint, az évente 1500 milliárd forint. Ha önök végiggondolják, vajon hány vállalatvezető ülhetne itt, aki, mondjuk, 2002 óta meg 2,5-szerezte a hitelét a cégénél úgy, hogy közben nem fejlődik a cég, nem hiszem, hogy sokan itt ülnének. Ugyanez történik Magyarországon is, ezt az űrt kell betömni, és nyilván ez jelenti azt a fajta sürgős intézkedést, amit a kormány megpróbált az elmúlt években, és ezt az anyag is elismeri, tulajdonképpen a hitelállomány nem nőtt, és ez már óriási eredmény, hiszen a 2000-es évek jóléit a kormányok a hitelből finanszírozták.

A természeti tőkéhez egy rövid megjegyzésem van. Egyetértek a felsorolással és a fontosságukkal is, de én még a természeti tőkéhez sorolnám a termőföldet is, amely tulajdonképpen a szaktudással együtt a magyar élelmiszeripar alapja lehetne. Ha csak arra gondolok, hogy olyan ízű paradicsom sehol sincsen, amilyet nálunk a kiskertben termelnek, nem pedig máshonnan hoznak be.

Az meg külön érdekesség, hogy nálunk a Hanságon keresztül átjárnak Ausztriába, és mesélték - nagyon érdekes, hadd meséljem el ezt a kis színessé, talán megér ennyi időt -, Ausztriában van egy óriási üvegház termelés a Fertő mellett, több ezer négyzetméreten termelnek. Hívtak osztrák tudósokat, holland tudósokat, senki nem tudta megoldani, hogy a paradicsomok miért nem fejlődnek rendesen. Átment egy magyar kertész, és ez a magyar kertész megmondta, hogy tulajdonképpen az a fő probléma, hogy a paradicsom gyökere tápoldatban van csak, nem pedig a földben. Ilyen egyszerű volt a megoldás. Onnantól kezdődően már sokkal jobban ment a termelés. Ez egyébként egy olyan osztrák vállalkozás, ahol a vezető osztrák, az összes többi 500 dolgozó magyar. Tehát én az agráriumot és az élelmiszeripart, ha máshova nem, de a természeti tőkéhez mindenképpen behoznám.

A kulturális tőkénél, egyetértek, van egyfajta önbizalom-deficit. De nyilvánvalóan abban a társadalomban, abban az országban, ahol egy évszázadon keresztül csak vesztesek voltunk, nagyon nehéz ezt visszaépíteni. Ezért tartom én különösen fontosnak azt, hogy a fiatalok körében a mobilitás meglegyen, mert ha elmennek külföldre a fiatalok, akkor látják, hogy az írek arra büszkéek, hogy írek, a németek arra büszkéek, hogy németek, a franciák arra, hogy franciák, és így tovább, és egy idő után rájönnek ők is arra, hogy megéri arra is büszkének lenni, hogy magyarok vagyunk, mert rengeteg kulturális, társadalmi értékkel rendelkezünk.

A nyitottságot is hiányolja az anyag. Azt gondolom, hogy a kommunizmus évei alatt pont az ellenkezőjét tanulta meg ez a nemzedék - és majd a felnövekvő nemzedék tud ebből valamennyire kitekinteni -, hiszen mindig azt tanították: ne szólj szám, nem fáj fejem, csak az én dolgom legyen rendben, és kész. Tehát kizárták az embereket az ilyesfajta közös gondolkodásból, és bezárták a saját életükbe, és innen tényleg nehéz elindulni, bár látunk pozitív jeleket, a gazdaságban is sokszor problémaként mondták, hogy Magyarországon belül a mobilitás meglehetően gyenge. Mi ott a nyugati határ mellett tudjuk mondani, hogy például, amióta az osztrák munkaerőpiacot megnyitották, az elmúlt két-három évben óriási mobilitás van, Sopronban gyakorlatilag nincsenek üres lakások, mert az Ausztriába kijáró dolgozók, akik az ország keleti feléből jönnek, mind kibéreltik ezeket, tehát megindult ezzel a régen elátkozott magyar tulajdonsággal szemben is valamilyen fejlődés.

Összességében én is jónak tartom az anyagot a kritikai észrevételével és a szemléletével is. Az epilógus kivezetése is szerintem jó, azt nagyon fontos mondatnak gondolom ebben az anyagban, és jó, hogy így le van írva, hogy a magyarok többsége nem érzi magát európai polgárnak, és ez nagyon fontos megállapítás, mert tényleg ez van, holott

messze európai polgárok vagyunk, csak ha mi magunk se ismerjük fel, akkor nem tudunk előbbre jutni. A tehetségünk megvan, szorgalmasak is vagyunk, gyakorlatilag az önbecsülés hiányzik, ami pedig a napi eredmények alapján tud összeállni. Úgyhogy, ha évről évre mindig csak ennyire jutunk előre, hogy mindig egy kicsit többre, akkor azt hiszem, hogy mégiscsak sikerre ítélt nemzet lehetünk. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen a képviselő úr előadását. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Üzleti Tanács! Én azt hiszem, már ebből a vitából is látszik, hogy milyen fontos az önök jelentése, mennyi gondolatot, reakciót indított el. Én szeretném megköszönni képviselőtársaimnak az aktív részvételt. Most visszaadom a szót elnök úrnak, illetve a tanács tagjainak, kérem, hogy válaszoljanak akár külön is kérdésekre. Várjuk az önök reakcióit.

A Magyar Európai Üzleti Tanács tagjainak válaszai

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Végtelenül megtisztelőek önöktől az elhangzott gondolatok, az az elismerés, az a méltatás, amivel az idej jelentésünket, illetve az elmúlt 15 év munkáját illették. Nagyon sok kérdés merült föl nagyon sok területet illetően. Igyekeztem ezeket lejegyzetelni, és szeretném a kollégáim segítségét kérni majd, hogy mondják el véleményüket, gondolataikat a megfogalmazott kérdésekkel kapcsolatban.

Nagyon sok kérdés irányult az oktatásra, illetve a mérnökképzésre, a kutatásfejlesztés, az innováció területére. Ha nem haragszanak, ezzel kezdenénk, de utána végigmennénk tételesen a feltett kérdéseken.

Nos, rögtön az első kérdés az volt, hogy egyfajta mérés, a felsőoktatás minőségének mérése vonatkozásában milyen módszertant javasolunk vagy lehetne bevezetni. Nos, a helyzet, hogy a Magyar Rektori Konferenciával közösen a Felsőoktatási Kerekasztalban dolgozunk egy ilyen mérés kialakításán, és nagyon nagy figyelemmel vagyunk az iránt, hogy biztosított legyen az egyensúly és a harmónia a különböző oktatási intézmények között, a minősítését, a mérési módszertan meglétét, illetve kidolgozását illetően.

A mérnökképzés fontosságáról. Valóban úgy ítéljük meg, hogy ez egyfajta kitörési lehetőséget biztosíthat az ország számára, hiszen látjuk, hogy azok a vállalatok, amelyek ilyen típusú tevékenységet folytatnak, olyan típusúakat, amelyek sok mérnököt igényelnének, informatikust, vagy olyan területeken fektetnének be, vagy hoznának munkahelyeket, amelyek ehhez a tárgykörhöz kapcsolódnak, már egyre inkább hiánnyal küszködnek. Tehát sokkal több felvételi lehetőséget biztosítanak már a fiatal végzősöknek, mint amennyi valójában rendelkezésre áll.

Én úgy látom, hogy a mérnökképzés fejlesztésébe fektetett minden forint duplán térül meg, hiszen ezek a jól képzett fiatalok később itt, Magyarországon kamatoztathatják tudásukat, mindeközben hozzáférhetnek olyan csúcstechnológiákhoz, amelyek korábban csak külföldön voltak hozzáférhetők azáltal, hogy adott esetben külföldön folytatták a munkájukat és vállaltak kutatói vagy mérnöki feladatokat.

Tehát én úgy gondolom, hogy ennek a tevékenységnek az erősítése, a mérnökképzés tekintélyének, a mérnöki pálya tekintélyének a visszaállítása egy nagyon fontos prioritás, és erre figyelemmel kell lennünk, és a jövőben is megteszünk mindent, hogy ennek kiemelt hangsúlyt adjunk. Hiszen, ha egy megfelelő szintű együttműködés alakul ki a jelen lévő nagyvállalatok, illetve a nagyvállalatok által támasztott tudásigény, illetve az oktatási intézmények képzési tanrendje között, egy megfelelő harmónia, egyfajta kooperáció alakul ki, az egy kölcsönös nyertes-nyertes helyzetet teremt mindkét fél számára. Hiszen a legmodernebb technológiákat, a legmodernebb ismereteket sajátíthatják el az egyetemeken a gyakorlati képzéseik során a hallgatók, a nagyvállalatok pedig már olyan képzett munkaerőt

kapnak, amely szinte az első pillanattól kezdve képes aktívan részt venni az adott vállalat stratégiai céljainak az elérésében.

Mindeközben természetesen egy versenyképes diplomát is eredményezhet egy jó együttműködés az ipari féllel, az ipari partnerekkel, hiszen a diploma értékét növelheti, ha a legmodernebb tudással felvértezett hallgatók jönnek ki a felsőoktatási intézményekből. Tehát az egyetemekkel való együttműködéseket nagyon-nagyon fontosnak tartjuk, az ösztönzését ezeknek az együttműködéseknek, és az anyagban erre külön is hangsúlyt fektetve térünk ki.

Én ennyit gondoltam az oktatás kérdéséről, illetve a mérnökképzés fontosságáról. Most pedig szeretném megkérni a kollégáimat, akik részt vettek az oktatással kapcsolatos kérdéskör kimunkálásában, ők is reagáljanak.

PETER A. HEGEDUS, a HEBC korábbi elnöke: Én egy egész rövid kommentet szeretnék ezzel kapcsolatban. Talán a felsőoktatástól az alsóoktatáshoz mennék. Ez az egyik téma, amit az HEBC, ha nem 15 éve, de 14 éve felhozott, és egy időben elég gyakran tárgyaltunk az Oktatási Minisztériummal, a miniszter úrral. Ha a nyelvtudással kapcsolatban összehasonlítjuk a skandináv megoldásokat a mienkkel - mert végeredményben ugyanakkora országok vagyunk -, ott a 4-5 éves gyerekek folyékonyan beszélnek angolul, és nem felejtettek el se svédül, se finnül beszélni. Ez egy olyan téma, amit már többször ajánlottunk, hogy lehetne a legegyszerűbb televíziós gyerekprogramokat, amiket hozunk be Angliából, Amerikából, mindenhol, hagyni eredeti angol nyelven, és az a 3-4 éves kisgyerek, aki figyeli a Sesame Street-et, szívja magába ezt a nyelvtudást, és itt nem kell úttörőnek lenni, mert látjuk, hogy ez remekül működik Svédországtól kezdve bárhol másutt. Több éven át felhoztuk ezt a témát pontosan a nyelvvel kapcsolatban, hogy hadd tanuljanak a gyerekek így nyelveket, és nemcsak úgy, hogy elkezdjük 7 éves korában heti két órában tanítani őket.

Az utolsó miniszternek, akivel személyesen tárgyaltam, a válasza azt volt, hogy nem lehet, mert elveszítjük a magyar nyelvet. Bocsásson meg a miniszter úr, de ez óriási, na, mit mondjak, butaság talán, hogy finoman fejezzem ki magam. Itt van egy ajánlat, kérték a nyelvtudással kapcsolatban. Ez praktikus, ez megoldható, ez pénzbe se kerül, és bemutatott sikere van. Ha megengedik, ez az alsóoktatáshoz, ahhoz, amit elnök úr a felsőoktatás szerint mondott. Köszönöm.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Tanja Vainio asszony!

TANJA VAINIO ügyvezető igazgató (ABB): Beszéltünk a nyelvtudásról. Számomra a mérnöki tudás kapcsolódik a nyelvtudáshoz. Az iskolában az elméletet tanuljuk inkább. Mérnök vagyok én magam is, elméleti alapot tanulunk, ami nagyon fontos, de az igazi tudás az ipari alkalmazásoknál jön. S ha megnézzük, hogy milyen mérnöki állások vannak, a többsége nemzetközi cégeknél van. Ezeknél a nemzetközi cégeknél nagyon fontos, hogy a mérnök tudjon kommunikálni az anyacégtől jövő dolgozóval, európaiakkal vagy akár a világ különböző pontjairól érkezetekkel, és akkor nemcsak Magyarországon tudja megtanulni az alkalmazásokat, hanem az egész világon is. Úgyhogy azt gondolom, hogy ennek a képességnek, hogy kommunikálni lehessen az anyacéggel, fontos szerepe lesz abban, hogy azt az elméleti tudást, amit megtanulunk az egyetemen, az élő gyakorlatba át lehessen ültetni.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönöm szépen. Ferenczi Tamás!

FERENCZI TAMÁS, az HEBC korábbi elnöke: A felsőoktatás témához szeretnék én is hozzászólni, az általunk javasolt mérési módszernek a hatásaihoz vagy általunk vélt

hatásaihoz. Úgy gondoljuk, hogy mindenképpen pozitív lenne, mégpedig azért, mert ma is vannak különbségek a felsőoktatási intézmények között, ezt a HR-vezetők pontosan tudják, tehát ők tisztában vannak azzal, de nemcsak a HR, hanem a különböző közvetítő cégek, a munkáltatók, hogy körülbelül mire számíthatnak az egyes intézményekből.

Ezt strukturálttá tenni, úgy gondom, hogy jó a pályaválasztóknak, tehát tudják, hogy mire számíthatnak, milyen intézménybe mennek, jó az intézmények vezetőinek is, mert ők is tudják, hogy hol tartanak a gazdasági oldal megítélése szerint egyfajta ranglistán, és jó végső soron a munkáltatóknak is, hiszen, ahogy mondtam, ez a tudás ma is ott van, csak nem egy ilyen strukturált formában. Az más kérdés nyilván, hogy ezt hogyan lehet kiterjeszteni mindenre, mindenkire, itt felsorolták a különböző szakmákat. De én úgy gondolom, hogy az embernek, amikor hivatást választ, csak az egyik szempont, hogy a végén hol fog dolgozni, mennyiért. Valójában ennél sokrétűbb ez a kérdés.

Amikor arról beszéltünk, hogy a mérnöki hivatást kéne egy kicsit stratégiaileg támogatni, propagálni, akkor is igen korán, már középiskolában el kell kezdeni erről beszélni a diákokkal, és egyfajta pályaválasztási tanácsadási rendszerben talán tájékoztatni őket a lehetőségeikről.

De mindazonáltal úgy gondolom, hogy nemcsak mérnökök kellene, nyilván más szakmákra is szükség van, és a pályaválasztók nagyon sokrétű hatás alapján választanak. Önmagában egy ilyen mérési rendszer, úgy gondolom, nem okoz semmilyen negatív torzulást vagy negatív hatást, csak pozitívát. *(Ivanics Ferenc közbeszól.)*

ELNÖK: A mikrofonba, bocsánat.

IVANICS FERENC (Fidesz): Bocsánat. Elnézést a közbevetésért, de az anyagban az scorecard rendszer van megemlítve egy zárójeles mondatban, és én például nem ismerem, hogy ennek mi a lényege. Arra hivatkoznak, hogy az alapján mérhető valamiféle objektivitás. Szerintem a Tamás kérdése is erre irányult, úgyhogy én csatlakoznék hozzá. Köszönöm.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: A scorecard gyakorlatilag a mérés módszertanát jelenti, tehát, hogy milyen elveket határozzunk meg, hogy az adott felsőoktatási intézmény teljesítményét hogyan mérjük, mik azok a benchmarkok, amikhez viszonyítjuk a teljesítményét. Ez az a bizonyos dolog, ami jelenleg kimunkálás alatt áll, tehát a Magyar Rektori Konferenciával közösen, illetve a Felsőoktatási Kerekasztalban dolgozunk ezen rendszer kialakításán. Köszönöm szépen.

Kollégáimhoz fordulok, hogy az oktatási kérdéseken túl felvetődött még a többéves tervezési időszak, az, hogy a következő hétéves időszak vonatkozásában milyen javaslatokat tudnánk megfogalmazni az ország fejlődése szempontjából, hogyan látjuk azokat a prioritásokat, amelyek mentén kell a politikának, a gazdaságpolitikának meghatározni az ország fejlődési irányait. Ezzel kapcsolatban kérdezem a tagokat, hogy lenne-e valakinek valamilyen véleménye. *(Jelzésre:)* Erényi úr!

ERÉNYI BALÁZS, az Igazgatóság elnöke (Shell Hungary): Én pár gondolatban reflektálnék több elhangzott dologra is - remélhetőleg legalább részben tudok válaszolni a mi beszélgetéseink során megfogalmazott dolgokra -, a nyitás, a nyitott gazdaság kapcsán, illetve, hogy mennyire vagyunk európai polgárok, mennyire érzik a magyarok európai polgároknak magukat. Először is a magyar gazdaság a világon talán az egyik legnyitottabb gazdaság, amely a struktúrájából és a történelméből fakad, amit a '90-es évek elején választott ez az ország akarva vagy tudatosan vagy tudattalanul vagy ösztönösen. Ebben a felállásban az ország rengeteget hasznosított abból - és talán a mi generációnk, azok az emberek, akik itt ülnek, mi vagyunk a példák rá -, hogy az ország mennyire volt nyitott, mennyire adott teret a

nemzetközi tudásnak, a gazdaságismereteknek, a piacismereteknek, a szaktudásnak, a mérnöki tudásnak, a fejlesztésnek.

Tanja is említette, hogy a mérnöki tudás a nemzetközi vállalatok ipari gyakorlatán keresztül válik hasznossá és értéké a jövőre nézve. Ezért valószínűleg bennünk az a hit nagyon erős, hogy ezt a nyitottságot, amennyire lehet, fent kell tartani. Pici ország lévén nagyon jelentős természeti erőforrások híján a legnagyobb értéknek azt az emberi erőforrást tartjuk, akik itt élnek ebben az országban, és világosan kell látni, hogy a technológia fejlődésével, a digitális világ fejlődésével a verseny a tehetséges fiatalokért a nemzetközi mezőnyben is zajlik. Ez egy kicsit válasz Szalay úr észrevételére, hogy azzal, hogy mi megtaníttuk a gyerekeket jól angolul, bizonyos szempontból kiteszük őket annak, hogy hamarabb elviszi, elcsábítja őket a nemzetközi gazdaság, ami egyrészt igaz, másrészt aligha hihető, hogy ha nem tanítjuk meg őket, akkor az ország lehetőségei meg versenyképessége fennmarad.

Tehát ebben a nyitottságban mi hiszünk anélkül, hogy külön értékelnénk keleti-nyugati nyitottságot. Világosan kell látni, hogy ez az ország Európa közepén fekszik, és minden szállal Európához kapcsolódik, ezért természetes nyitva lenni minden egyéb szállal, ami pluszt ad, meggyőződésünk szerint nem szabad az európai értékeknek semmilyen mértékben háttér fordítani, vagy azt gondolni, hogy a keleti nyitás csak akkor tud megvalósulni, ha ennek érdekében az európai szálakat vágjuk vagy tompítjuk.

Van egy aspektus, amiről egyébként nem részletesen dolgoztunk, és ami talán a mi vállalatunk körében, európai vállalatok körében nagyon gyakori, ez a közép-európai blokknak a létezése. Londonból, Hágából, a nyugat-európai vállalati központokból nézve Lengyelország, Magyarország, Csehország, Szlovákia és egyre növekvő mértékben a többi kelet-európai ország alternatívát kínálnak különböző beruházási és fejlesztési döntéseknek. Ebben a kontextusban én két dolgot tartok nagyon-nagyon fontosnak. Az egyik az, hogy ezek az országok versenytársaink, másrészt az ezekkel az országokkal való, hogy úgy mondjam, piaci együttműködés a mi mozgásterünket is növeli.

Lengyelország nagyon sok vállalati központból nézve egy stratégiai, nagyon fontos befektetési piac, aminek látjuk, mi is látjuk néha a hátrányos hozadékát, hogy beruházások oda kerülnek. Ez a visegrádi együttműködés, amit örömmel hallunk, hogy időről időre nagyobb hangsúlyt kap, talán előnyös lehetne Magyarország számára, ha egy sokkal szorosabb integrációt jelenthetne.

Még egyetlen kommentet, ami személyes észrevétel, és megint csak a saját egyetemista gyermekeim visszajelzéseiből is jön. Nagyon nehéz a bizalom kérdése, hogy bízunk-e az ország jövőjében vagy nem bízunk, amikor a kormányzati kommunikáció nagyon gyakran túlhangsúlyozza azt az érzést, ami a mai fiatalokat egy kicsit elriasztja attól, hogy multinacionális céghez menni dolgozni, biztos, hogy az-e a jövő, akkor, amikor az üzenet feléjük az, hogy nem biztos, hogy ezek a cégek az ország barátai. Köszönöm szépen.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem kollégáimat, hogy az elhangzottakhoz kapcsolódóan ki kíván még szólni. *(Jelzésre:)* Tessék!

PETER A. HEGEDUS, a HEBC korábbi elnöke: Pontosan arra visszatérve, hogy hogy néz ki ez az ország, mondjuk, terv szerint hét év múlva, folytatnám azt a gondolatot, amit az előttem hozzászóló hozott fel. Egy kérdés talán ilyen szempontból, hogy a multik hét év múlva az ország elfogadott barátai vagy olyanok, akiktől védeni kell az országot. Ez olyan szempontból fontos kérdés, mert a befektetések, amikor visszük Londonba vagy bárhova a kérelmet, hogy kérem szépen, Magyarországra kell befektetni, akkor fontos dolog, hogy úgy érezzük mindenütt, hogy a multik, azok welcome, és tényleg úgy vannak értékelve

Magyarországon, mint azok, akik tényleg értéket hoznak ide, és mindenképpen az ország barátai. Ezt talán önök látják jobban.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönjük szépen.

ELNÖK: Ékes József!

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Engem is zavar, amit most önök elmondtak a multikkal kapcsolatban. Én azt hiszem, Orbán Viktor is az utolsó átadásnál hangsúlyozta ki, hogy a nemzetközi termelőüzemekre, multinacionális cégekre, tehát termelőüzemi beruházásokra Magyarországnak is igenis szüksége van, mint ahogy a lengyeleknek, szlovákoknak, cseheknek, hisz ez a négy ország az, amelyik tulajdonképpen a nemzetközi mércével is jelen pillanatban a közép-európai országok között, nem azt mondom, hogy a topon van, de mégiscsak ott van, és célországként általában megtalálható.

Tehát én azt hiszem, soha senki nem fogalmazott meg olyat, hogy Magyarországon a termelőüzemi multinacionális cégek nemkívánatosak. Tehát én is azt szeretném erősíteni, hogy igenis kívánatosak, mert vele együtt jön egy olyan termelési kultúra, ami a magyar embereknek is és a magyar fiatal mérnököknek is tulajdonképpen helyet tud biztosítani. És ha azt vesszük figyelembe, hogy a magyar fejlesztőmérnökök a világ minden részén, azt lehet mondani, hogy minden multinacionális cégnek az életében megtalálhatóak, és olyan fejlesztési tevékenységet végeznek és hajtanak végre, amit minden multinacionális cégnél azért helyel-közzel oda lehet írni, hogy ez egy hungarikum, mert egy magyar mérnök járult hozzá ahhoz a fejlesztéshez vagy ahhoz a csúcstechnológiához, ami legújabban a piacokra is kerül akár az autóiparban, akár az elektronikában vagy szoftverfejlesztésben, lehetne sorolni. Mi hívtuk fel az amerikai hadsereg figyelmét, hogy vigyázzanak, mert honnan pontosan milyen cselekmények történnek. Azt hiszem, ezt mindannyian tudjuk és érezzük.

Tehát Magyarországon nincs ilyen, ezt még egyszer szeretném megerősíteni, hogy bárki megkérdőjelezné a termelőüzemi multinacionális cégek magyarországi szerepét.

Van egy szegmens a szolgáltatás területén, de ha megnézzük a svéd, a dán, a német vagy a francia vagy az osztrák szolgáltatás rendszerét és annak a belső hierarchiáját, az egy más kérdés. Tehát én azt mondom, és mindig szólok is a kollegáknak, hogy ne keverjék össze a szolgáltatásnak ezt a részét, amely közvetlenül a társadalom összegészére hihetetlen mértékben kihatással van, és a termelőüzemi tevékenységet. Tehát a kettőt azért válasszuk szét. Én úgy érzem, a magyar politika részéről, a kormány részéről soha nem hangozott el, hogy nemkívánatosak a termelőüzemi multinacionális cégek Magyarországon. Igenis kívánatosak.

ELNÖK: Még ezzel kapcsolatban tényleg egy-egy mondatot tegyenek, mert be kéne fejeznünk majd. Firtl Mátyás úr válaszol, utána Ivanics képviselő úr, egy-egy mondat.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Én tényleg csak röviden. Visszaültnék a tegnapi interpellációra, amelynek az egyik mondata pontosan az volt, hogy a kormány több mint 30 stratégiai céggel stratégiai megállapodást kötött, és ez mindegyik nagy, nemzetközi háttérrel rendelkező cég.

Itt elhangzott a visegrádi négyek. Ezzel is foglalkoztam félmondat erejéig, hogy a visegrádi négyekbe beérkezett tőke mennyi volt, és a Magyarországra beérkező mennyi volt. Ha őket vizsgáljuk összességében, Romániával együtt, akkor egy 13 százaléknyi tőke ment be ezekbe az országokba ezen idő alatt, 2012-ben, Magyarországra 40 százaléknyi. Tehát ez a

válasz. Természetesen a média nagyban foglalkozik azzal, amely kérdést ön föltett. Köszönöm.

ELNÖK: Ivanics képviselő úr, egy mondat.

IVANICS FERENC (Fidesz): Köszönöm. Háromszor egyet szeretnék, mert három témához mondom. Először is: a multikkal kapcsolatosan nagyon fontos, hogy a politikai kommunikációban is szerintem most már megjelenik ez a különbségtétel, és hallani illet, hogy tulajdonképpen a mohó multikkal van a baj. Erre egy példát mondanék. Úgy tudom, olasz bankkal fordult elő a pénzügyi válság idején, 2009-2010-ben, a pénzügyi forgalma 10-15 százaléka származott Magyarországról Európában, miközben a nyeresége 40 százalékat Magyarországon szedte be. Tehát azt hiszem, hogy ez nagyjából jelzi, miközben egy pénzügyileg rosszul ellátott ország voltunk. Tehát tényleg nagyon fontos az, és megerősítem, amit Ékes József képviselőtársam mondott, hogy fontos a különbségtétel a termelés és a szivattyúzás között. Ez az egyik.

A másik, ha lehet a második mondat, Európához kapcsolódik. Az európai értékek léteznek, de egyet nem szabad elfelejtenünk, és azt gondolom, hogy az új kormány, a polgári kormány ilyen szempontból ezt elég hangsúlyosan kezelte, az európai értékeket mi is alakítjuk. Tehát nemcsak arról van szó, hogy befogadjuk, hanem mi is egy európai nép vagyunk, és mi is alakítjuk.

Az utolsó rész, amit észrevételként szeretnék mondani, a felsősoktatáshoz kapcsolódik. A felsőoktatás finanszírozása, van az anyagban ilyesmi, hogy az is problémát jelent, hogy hogyan. A Corvinus Egyetem példája a legszebb, mikor a támogatásokat megvonták, akkor gyakorlatilag a Corvinus Egyetem pár napig dühöngött, hogy ez micsoda dolog, majd azt mondta, hogy ja, mi egy közgazdasági egyetem vagyunk, megoldjuk. Mert olyan a piaci érték, hogy a vezető egyeteme Magyarországnak, és azt mondták, hogy mi ezt meg tudjuk oldani a piacról. Ezt azért hozom fel példának, mert tulajdonképpen ez jól jellemzi, hogy a költségvetési köldökzsinórra rákapcsolt, ilyen szervezetek elkényelmesedtek, és elfelejtették tulajdonképpen azt, és van ilyen gazdasági szervezet is, nemcsak felsőoktatási intézmény, amelyik nem piacszerűen működött, és ezeket az erőket nem használta ki húsz évig ez az ország.

Legutolsóként még egy európai értéket szeretnék mondani, ott a nyugati határvidéken nálunk ez jól látszik, hiszen Mátyás hrvat, és a hrvat-ok is szorgalmas népek, és a szomszédban az osztrákok is.

Az igényességet nagyon fontosnak gondolom, mert az igényesség nem pénzfüggő. Ahhoz nem sok pénz kell, nem kevés pénz. Igényes szegény ember is lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Sáringer-Kenyeres Tamás következik, egy mondat.

SÁRINGER-KENYERES TAMÁS (KDNP): Úgy mondanám a véleményemet, hogy jómagam is multinacionális cégnél dolgoztam, a DuPontnál, nem kis cégről van szó, világcég. Senkit nem zavart, meg nem is zavarnak Magyarországon a multinacionális cégek igazából. Akkor történik probléma, amikor lesöprik a magyar termékeket a piacról, abban a pillanatban válik érzékennyé a multinacionális cégekkel szemben a közösség, ahová érkeztek ezek a cégek.

Most már látjuk a változást, reagálnak rá, próbálják a magyar termékeket is bevonni - elsősorban a mezőgazdasági kereskedelemre gondolok -, nyilván itt meg fog majd a közösség is békülni ezekkel a cégekkel, és elfogadja a létüket, azon túl, hogy az én véleményem az, hogy a multicégek jó, hogy itt vannak, és kellettek is, hiszen mindenki tudja, hogy jól

működnek ma Magyarországon, és járunk oda akár vásárolni, akár szolgáltatásokat igénybe venni, akár egyéb okból. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Végül Szalay képviselő úr következik, egy mondat.

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Hosszú mondatot próbálok mondani. Meggyőződésem szerint abszolút szüksége van az országnak a multinacionális cégekre, és lesz is szüksége, de itt valóban el kell választani egymástól a termelő és a kereskedelmi multinacionális cégeket. A termelő cégekkel nem hiszem, hogy bármi probléma lett volna. A kereskedelmiekkel vannak problémák, például egyes áruházláncoknál csökken a magyar termékeknek a pultra kirakott mennyisége, de nyilvánvalóan ezt békésen meg lehet oldani, tárgyalások útján nyilván a megfelelő minisztériumok, és a megfelelő magyar termékek népszerűsítésével ezt meg fogjuk oldani. Tehát abszolút, az ország felemelkedéséhez szükségünk van a multinacionális cégekre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látja, elnök úr, milyen reakciót váltott ki? Élénk párbeszéd van, de ez így van jól. Tessék parancsolni, még van 15 percünk!

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Köszönjük szépen az értékes gondolatokat. Én ismételten kollégáimhoz fordulok, hogy az elhangzott megjegyzésekkel, illetve témákkal kapcsolatban ki kíván szólni. *(Jelzésre:)* Máris megadom Erényi kollégámnak a szót.

ERÉNYI BALÁZS, az Igazgatóság elnöke (Shell Hungary): Nagyon rövid leszek. Úgy érzem, hogy én öntöttem egy kis olajat a tűzre. *(Derültség.)* Nem vitatkozva azokkal a dolgokkal, és abban valóban van a gazdaságpolitikának és a politikának szerepe, hogy a magyar nemzeti gazdasági érdekeket, különösen a természeti érdeket, a mezőgazdaság érdekeit a gazdaság szabályozásán keresztül keresztülvigye a multinacionális cégeken. Ezzel együtt próbálnék erőteljesen vitatkozni azzal, hogy markánsan szétválasszuk, hogy mi az, hogy termelő meg szolgáltató.

Az a kérdés, hogy milyen értéket teremt az országnak, és ezt nem azon a kérdésem lehet látni, hogy feltétlenül futószalag mellett csavarok potyognak ki a végén. Szellemi értékek is jelentenek óriási értéket, és szolgáltatások is jelenthetnek óriási értéket, és munkahelyeket biztosíthatnak tanult, képzett, magyar nyelvet beszélő diákoknak, akik később adott esetben egyéni vállalkozóként, kisvállalkozóként vagy termelő vállalkozóként tudnának dolgozni. Ennyi volt a kiegészítés, nem vitatkozva azokkal, amik elhangzottak. Köszönöm.

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Most abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy mindannyian termelő vállalatoktól vagyunk az asztalnál, tehát egy pozitív elbírálás alá esünk. Minden erőnkkel azon leszünk és vagyunk folyamatosan, hogy Magyarország képességeit, hírét, az itt rendelkezésre álló humán tőke minőségét folyamatosan hangsúlyozzuk az anyavállalataink megfelelő döntéshozóinak, és minél inkább és minél nagyobb számban új munkahelyeket hozunk létre, illetve megerősítsük a hazai tevékenységeinket.

Ismételten kollégáimhoz fordulok, hogy kívánnak-e hozzászólni az elhangzottakhoz, illetve azokhoz a kérdésekhez, amiket feltettek nekünk, hiszen nagyon sok kérdést érintettünk. Érintettük az oktatás, a mérnökképzés, a jövőkép kérdéseit a pénzügyi tőke vonatkozásában. Nem tudom, ki az, akinek még lenne megjegyzése. *(Nincs jelzés.)* Nos, akkor én visszaadnám a szót elnök úrnak.

Az elnök zárszava

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem kívánok én hosszabb zárszót mondani, csak néhány dolgot megállapítani. Először is: úgy hiszem, hogy - mint az elmúlt 15 év gyakorlata is mutatja - a mostani konzultációnk is hasznos mindkét részre. Először is számunkra, politikusok számára nagyon-nagyon fontos függetlenül attól, hogy ellenzéki vagy kormánypárt vagyunk. Nyilván a kormánypárthoz tartozóknak nagyobb a társadalmi felelősségük, és ezért fontos, hogy figyelembe vegyük az önök véleményét. Hiszen megállapítást nyert - ez közhely, de így igaz -, hogy Magyarország egy nyitott gazdaság, 1990-ben erre az útra léptünk.

Az más kérdés, hogy '90-ben voltak álmaink. Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy '90-ben, az első szabadon választott parlamentben ott ültem, Amerikából hazajöve, abszolút naivan gondoltam, hogy a dolgok önmaguktól meg tudnak oldódni 40 év szocializmus-kommunizmus után. Nem így történt.

Visszatekintve az elmúlt 25 évre, én úgy hiszem, hogy szükséges végre már befejezni a rendszerváltást, amit elkezdtünk, és ebben mi nem mehettünk egyedül, hanem önöket társul választhattuk, ha úgy tetszik, vagy önök választhattak bennünket, multinacionális cégek, akik nem Kambodzsába, nem Kínába, hanem Magyarországra jöttek, és azóta is itt vannak, és nem mentek haza. Nagyon-nagyon lényeges az együttgondolkodás. Amikor jól ment a szekér, természetesen önöknek több volt a profit, mi többet költöttünk.

Tudomásul kell vennünk, hogy 2007-2008 fordulóján az 1933-as válságtól sokkal mélyebb válság bontakozott ki, és ennek nem vagyunk a végén. Ebben van egy társadalmi felelősség, elvárás önök felé, természetesen elsősorban a kormány felé és a politika felé, ami elvárás, ha úgy tetszik, az Európai Unióban. Miért népszerűtlen az európai intézményrendszer Európában Finnországtól Bulgáriáig?

Én nagyon kíváncsi leszek, hogy jövőre az európai parlamenti választásoknál hány százalékos lesz a részvétel. Ez egy fokmérő. Tudniillik a polgárok Brüsszelre néznek, a Bizottságra, és kérdezik, hogy hölgyeim és uraim, milyen válságmegoldási mechanizmust dolgoztak ki. Természetesen mi, akik szakpolitikával foglalkozunk, tudjuk, van egy német út, van egy francia út, és azt is tudjuk, hogy az Európai Unióban ez a 2014-2020-as hétéves pénzügyi keret az utolsó ilyen nyitott pénzügyi keret a pénz felosztásával kapcsolatban. Ez az utolsó. Európa már nem az lesz az elkövetkezendő években, ami volt korábban, amihez hozzászoktunk, és ebben tagországokra lebontva nemzeti felelőssége van egy-egy kormánynak a kiszámíthatóság és a stabilitás tekintetében. Senki sem szereti azt, hogy tömegek mennek az utcán, amikor kvázi gazdasági háború van, akkor nehezebben megy a termelés, bizonytalan a piac, satöbbi. Tehát itt van egy közös felelősségünk.

Természetesen a polgárok nem önmagukról, hanem rólunk szavaznak. A mi felelősségünk az, hogy jövőre választás, és minden egyéni választókörzetben nekünk van egy sajátos érdekünk, a polgárok szavazatainak a megszerzése és bizonyos jövőkép. A választókerületemben, Zemplén megyében több multinacionális cég dolgozik, az egyiknél a felügyelőbizottság tagja vagyok, és nem mindegy, hogy milyen jövőképet rajzolunk föl Zemplénben. A nagy kérdés: munkahely, munkahely, munkahely.

Ez a kormány 2010-ben úgy gondolta, hogy ez az egyetlen és járható út, és lám, az Európai Bizottság is ezt az utat választotta. Nem azt mondtam, hogy rólunk koppintották le, hanem ugyanazok a társadalmi feszültségek jelentkeztek másutt is, sokkal keményebben. Felvetődik a kérdés: lehet-e büntetlenül pénzt költeni, adót nem fizetni? Most hirtelen Görögországra gondolok.

Azt is látjuk a sajtóban, hogy számolatlanul öntik be a pénzt jól felfogott pénzügyi érdekekből, mert ha dől a dominó, akkor az euró válságba kerül, és ki tudja, mi az Unió jövője. Csak bennünket egy kicsit irritál az a dolog, hogy amikor a magyar gazdaságnak szüksége lenne olyan segítségre, akkor mi sokkal keményebb feltételek mellett kapunk

segítséget, mint más tagország, és bosszant bennünket a kettős mérce alkalmazása. És ilyenkor nem az a megoldás, hogy mi összehúzzuk magunkat és elsunnyogunk - elnézést kérek a kifejezésért - a művészbefárón, hanem föl vesszük a bokszkesztyűt, és elmondjuk mindazt, ami bennünket bánt, problémát jelent, mert ez nemcsak magyar sajátosság, hanem közép-európai sajátosság. 40 év szocializmussal a hátunkban. Mi egy generációhoz tartozunk, mi egy más társadalomban szocializálódtunk, mint a gyermekeink, akiket nem érdekel a közgazdaság, nem érdekel az, hogy mi volt, honnan jöttünk.

Hadd mondjam el az élményemet! Júliusban a francia Szenátusban volt egy hétórás meghallgatásunk. A Szenátus egyik meghatározó tagja a szemünkre vetette, hogy ez a magyar kormány a múltba hajló, a két háború közötti középosztályt próbálja utánozni vagy feleleveníteni, ez milyen retrográd, milyen múltba hajló dolog. És akkor én említettem az alelnök úrnak, hogy 1990 óta gyakran járok Strasbourgba, és mindig egy szállodában szállok meg, a Trois Roses-ban, a Három Rózsában, és mivel sokszor előfordulok ott, összebarátkoztunk a szálloda tulajdonosával. Egy család tulajdonolja 1835 óta. Ez a polgári demokrácia, a gazdasági demokrácia egyik jelzője. Magyarországon is így volt 1950-ig. Utána egy nap alatt földönfutóvá lettek a bankárok, a gyáriparosok, önök nagyon jól tudják. Egy nap alatt!

Mi megpróbáltuk '90-től újjáépíteni a gazdaságot és a magyar középosztályt, a gazdaság motorja - mint Franciaországban -, a kis- és közepes vállalkozások és a középosztály megerősítése jól felfogott érdekünk. Tehát én úgy érzem, hogy akik egyéni képviselők vagyunk, van a választókerületünkben felelősségünk, társadalmi felelősségünk.

Én azt látom, hogy azért sokan Európa vagy a világ globalizációját elítélik. Van egy árny- és van egy pozitív oldala, ne felejtjük el. Tokaj-Hegyalján a multinacionális cégek megtelepedése egy új borászati ágat, egy új technológiát hozott. Mert, ha a régi úton haladunk tovább, saját magunk sem tudjuk meginni a Tokajit. De kibomlott Európa, a világ előtt a Tokaji a multinacionális cégek technológiájának, satöbbinek köszönhetően. Mindaz, ami Magyarországot nyitottá teszi, igen, egy pozitív dolog. Többek között önöknek is köszönhető, hogy az a fiatal gyerek lássa, hogy ha tud németül, akkor el tud holnapután helyezkedni a német cégnél, kimegy Németországba, és tízszeresét keresi, mint egy másik magyar cégnél. Tehát van pozitív példa, a húzóerő.

Még egy dolgot szeretnék megemlíteni, az úgynevezett közteherviselést. Válságból jövünk ki, és sajnós, ez indokolta sokszor azokat a lépéseket, amiket megtettünk. Mi nagyon sokszor konzultáltunk képviselőtársaimmal Hollandiában, Németországban, és nagyon heves vitáink voltak. Ugyanazok a problémák jöttek elő itt is, hogy mert a magyar kormány a multinacionális, a külföldi cégeket megadóztatja.

Köszönöm az őszinte szót, mert nem udvariasságból vagyunk itt, hanem hogy a problémáinkat megbeszéljük, és nyilván mi, kormánypárti képviselők közvetítjük akár a frakció gazdasági munkacsoportjának azokat a véleményeket, amiket önök elmondtak, leírtak és megfogalmaztak. Ezeket nem lehet kikerülni, ezeket meg kell oldani.

De úgy hiszem, hogy az a partneri együttműködés, amit a magyar kormány most lépésről lépésre a multinacionális cégekkel tesz, hogy kiszámíthatóvá legyen az öt-tíz éves jövő, egyetlenegy közép-európai ország sem csinálja ezt. Nagyon sok kis-, közepes magyar vállalkozással találkozunk, akik mondják, hogy miért csak multikkal. Azért, mert önök a magyar gazdasági életnek egy nagyon meghatározó szereplői, és mi nem akarjuk, hogy a multinacionális cégek itt hagyják Magyarországot, hanem kiszámíthatóvá akarjuk tenni. A válságból kifelé jövünk, köszönhetően önöknek is.

Csak a közteherviselésről van egy olyan vélemény, hogy amikor baj van, akkor mindenki a zsebébe nyúl. A magyar polgárok, főleg vidéken, már nem tudnak mélyebben a zsebükbe nyúlni, de úgy hiszem, hogy a gazdasági irány - és nagyon sok kritikát kaptunk azért az irányért -, amit 2010-ben elkezdtünk, az unortodox, sokan szitokszónak használták ezt;

három év gyakorlat után mutatkozik, hogy kinek van lassan igaza. Az a fajta liberális gazdaságpolitika, sajnos, nem ért célt Európában. És itt van a nagy kérdés, hogy 2014 után merre tovább Európa. Quo vadis, Európa? Mert fiskális fegyelem nélkül nem lehet tovább tervezni, ugyanakkor, ha olyan megszorítási politikák jönnek, akkor a polgárok elfordulnak az európai intézményektől, nem választják újra.

Tehát itt egy borotvaélen menetel Európa, és ebben, úgy hiszem, hogy 2015-ben majd a Konvent, mely az új alkotmányát fogja az Európai Uniónak hozni, meghatározó lesz. Ebben jelentős szerepet kapnak a tagországok, és mi, magyar képviselők szeretnénk elmondani az elmúlt évek gyakorlatát, szeretnénk elmondani a saját véleményünket úgy, mint a csehek, a lengyelek, a németek vagy éppen az olaszok vagy a finnek teszik. Ebben a véleményalkotásban az önök véleményének meghatározó szerepe lesz, hiszen önök korábban is kapocs voltak Magyarország és az Unió között, és úgy hiszem, hogy az elkövetkező időszakban is.

Hölgyeim és Uraim! Én szeretném megköszönni az önök munkáját, hiszen ennek (*Felmutatja a jelentést.*) nemcsak a kinyomtatása került pénzbe, hanem le kellett ülni, és ahelyett, hogy önök a saját vállalatuknak hasznot hajtottak volna azzal, hogy saját vállalatukat igazgatják, leültek és leírták gondolataikat. És ezek jól megfogalmazott gondolatok, ezeknek súlya van. Önök ezzel foglalkoztak, azért, mert van egy közös célunk, Magyarország, és ebben önök jelentős szerepet játszanak. Szeretném megköszönni az elmúlt 15 év munkáját a korábbi elnököknek is.

Nagyon remélem, hogy jövőre ugyancsak találkozunk. Lehet, hogy már más képviselők lesznek itt, de a problémák talán ugyanazok maradnak.

Még egy dolgot, amit önök felvetnek, a bizalom. Európa jövője a bizalom, és a mi kapcsolatunknak is ez a bizalom a jövője. Én szeretném önöket továbbra is kérni, legyenek kritikusak nemcsak velünk szemben, hanem az igen tisztelt kormányunkkal szemben is, vagy mellett - vagy hogy fogalmazzak -, és ezért örülök, hogy immáron intézményesült az önök társasága és a magyar kormány között a kapcsolat, hogy bejárásuk van a Nemzetgazdasági Minisztériumba, tanácsaikat meghallgatják. Varga miniszter urat talán nem kell bemutatni. Én örülök, hogy ő a gazdasági miniszterünk, akinek van egyéni választókerülete - ha mennek a postára Karcagon, megállítják, és mondják a népek -, de akinek van víziója a gazdaságban, neve a gazdaságban, és az európai gazdaságpolitikában. Úgy vagyunk magyarok, hogy egyszerűen szeretnénk európaiak is lenni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Megköszönöm az önök részvételét. Jövőre találkozunk ugyanitt, lehet, hogy más szereplőkkel. Arra kérem önöket, hogy legyenek továbbra is Magyarország gazdasági nagykövetei, vigyék el a jó hírünket, mondják, hogy igen, mi kurucok is vagyunk sokszor, de van egy közös érdekünk, ismétlem: Magyarország és az Európai Unió.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottságunk következő ülésére előreláthatólag október 7-én, hétfőn kerül sor. A napirendi pontok egyeztetése még folyamatban van.

Ha zárszóul el kíván mondani néhány gondolatot, átadom a szót, utána lezárom az ülést.

Jakab Roland zárszava

JAKAB ROLAND ügyvezető igazgató (Ericsson Hungary), a HEBC elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Végtelenül megtisztelő volt ismét itt lenni önök között, és megosztani gondolatainkat önökkel a jelentés legfontosabb megállapításait, javaslatait, véleményeit. Rendkívül értékes, hasznos és aktív párbeszédet folytattunk, én így gondolom.

Kérem, engedjék meg, hogy a kinyomtatott anyagon túl figyelmükbe ajánljam honlapunkat, ahol nemcsak az idej jelentésünk, de az elmúlt 15 év valamennyi jelentése

hozzáférhető. Elnök úr, még egyszer hálásan köszönjük a megtisztelő meghívást, és örömmel állunk rendelkezésükre a folytatásban. Nagyon szépen köszönjük.

Az ülés bezárása

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Bizottság! Az ülést bezárom. Köszönöm a részvételüket.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 30 perc)

Dr. Hörsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Nánásiné Czapári Judit